

OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSTUSA



Dziękuję ci bardzo, Bracie Neville.

Możecie usiąść.

² Myślę, że ktoś kiedyś powiedział: „Uradowałem się, kiedy mi powiedziano: ‘Chodźmy do domu Pana’”.

³ Więc, nam jest przykro, że nie mamy miejsca, czy miejsc siedzących dla wszystkich, którzy są obecni, i być może w przysłym tygodniu liczba osób, które przyjdą na zgromadzenie żeby słuchać, wzrośnie.

⁴ Ale powodem dla tego szczególnego czasu było to, że my byśmy... Duch Święty położył mi na sercu to ostrzeżenie i przekonanie, że „Kościół naszych dni powinien otrzymać to Przesłanie”. Ponieważ ja wierzę, że to są najbardziej wyjątkowe Przesłania z Biblii, bo one objawiają Chrystusa w Jego Kościele, w tym czasie.

⁵ A poza tym, nikt nie może mieć wiary ani wiedzieć co robi, czy dokąd idzie, jeżeli nie ma kilku, jakiejś podstawy dla swoich myśli i dla swojej wiary. Dlatego, jeżeli to miejsce Pisma objawiło nam Chrystusa w tych ostatecznych dniach, i stan tych czasów, dobrze by było To zbadać i zobaczyć gdzie my się znajdujemy.

⁶ Więc, nam—nam jest przykro, że nasz kościół nie jest większy, mamy nadzieję, że kiedyś będziemy taki mieli.

⁷ I w ciągu tych czterech ostatnich dni, szczególnie studiując historyczny aspekt Księgi Objawienia, natrafiłem na rzeczy, o których nigdy nie pomyślałem, że się naprawdę kiedyś wydarzyły. I to mi nawet dało takie uczucie, że po tych *Siedmiu Wiekach Kościoła*, kiedy je skończę, chciałbym wygłosić następną serię tego typu, w której poruszyłbym sprawę „prawdziwego Kościoła i fałszywego kościoła”, razem, przechodząc po prostu przez historię i przez Pismo. Tak jak pewnego razu czyniłem starania, by wygłosić kazanie na temat „prawdziwej Winorośli i fałszywej winorośli”, które są w Biblii. I my jesteśmy...

⁸ Postaramy się zdobyć jakieś krzesła, bo myślę o ludziach, którzy chcą usiąść. I zdobędziemy, postaramy się zdobyć więcej krzeseł, aby wypełnić pomieszczenia tutaj z tyłu, na zewnątrz i bardziej po bokach, abyśmy mogli posadzić trochę więcej ludzi podczas tych zgromadzeń.

⁹ Więc, odnośnie tego, prosiłbym każdego, komu te sprawy naprawdę leżą na sercu, żeby—żeby przychodził za każdym razem, kiedy będziemy To wyjaśniać. I ja bym się nie podjął, ani sam bym nie myślał... [Puste miejsce na taśmie—wyd.]... podjął się... [Puste miejsce na taśmie—wyd.]... tej wielkiej Księgi

Objawienia [Puste miejsce na taśmie—wyd.] . . . Siedmiu Wieków Kościoła. Ale solennie polegam na Bogu, żeby—żeby mi to objawił kiedy do tego dojdę.

¹⁰ Historia naturalna, która jest z tego . . . zaczerpnięta z dzieł najwybitniejszych, znanych mi, historyków. W moim gabinecie leży teraz pięć czy sześć komentarzy: *Dwa Babilony* Hislopa, *Księga Męczenników Foxa* i inne wielkie księgi; jak Sobór Przednicejski, chyba cztery książki na ten temat, każda książka ma około czterysta stron. A także Sobór Nicejski i cała dostępna historia. Ponieważ na podstawie tej taśmy magnetofonowej chcemy napisać komentarz na temat Siedmiu Wieków Kościoła, aby rozesłać go na cały świat, jeśli będziemy mogli, ponieważ żyjemy w dniach ostatecznych. Jesteśmy w czasie końca.

¹¹ To nigdy nie rozjaśniło tak bardzo mojego serca, jak w czasie ostatnich wyborów i wtedy zobaczyłem gdzie my się znajdujemy. Duch Święty zaczął mi objawiać, że należy ostrzec ludzi i przekazać to. I w takim zborze jak nasz nie mogę tego uczynić w wystarczający sposób. Gdybym natomiast usiadł i napisał książkę . . . Czuję, że gdybym stanął za pulpitem i inspiracja Ducha Świętego, która jest pomiędzy chrześcijanami, zstąpiłaby na mnie, aby mi pomóc, wtedy, ja byłbym wtedy bardziej zdolny napisać tę książkę, kiedy wezmę to z taśmy, ponieważ tam byśmy mieli inspirację do tego. Oczywiście ta książka zostanie trochę uporządkowana, ponieważ tu umieszczamy rzeczy, których nie moglibyśmy umieścić w książce. I my wtedy . . . I dużo czasu zabiera nam powtarzanie się, przynajmniej mi. I potem, w tej książce, to wszystko będzie uporządkowane. Będziemy jednak starali się, w miarę możliwości, nagrać to wszystko na taśmy.

¹² A więc, te taśmy, literaturę i tak dalej, każdego wieczora chłopcy będą to mieli przed wyjściem z budynku.

¹³ Więc, ja może nie będę w stanie każdego wieczora, ponieważ wzięliśmy to na siebie, żeby spróbować dla Bożej chwały, przynieść tych siedem kościelnych Przesłań, albo Siedem Wieków Kościoła, przez siedem wieczorów; zajmując się każdego wieczora jednym wiekiem. Jak: w poniedziałek wieczorem Efez; wtorek wieczorem Smyrna; środa wieczorem Pergam; czwartek wieczorem Tiatyra; piątek wieczorem Sardes; w sobotę wieczorem Filadelfia; a w niedzielę rano i w niedzielę wieczorem Laodycea, wiek kościoła, w którym żyjemy. Omówimy historię oryginalnego kościoła, i—i pisarzy, historyków, aniołów tych wieków, i—i te przesłania, i kierowanie kościołem, tak jak to przechodziło aż do tego czasu.

¹⁴ I to jest wspaniałe, widzieć jak pewnie każda przepowiednia Pisma zgadza się z historią, dokładnie co do jednej myśli. To nawet mnie zdumiało do tego stopnia, że wczoraj czytałem, aż poczułem, że mam zapuchnięte oczy. Wyszedłem i powiedziałem

do żony: „Nawet mi się nie śniło, że to tak mogło być”. Widzicie? Jakie to było wspaniałe!

¹⁵ I teraz, czasami, ja mogę nie być w stanie podać wszystkiego w jeden wieczór, kościołowi, przesłania do kościoła. I jeśli nie uda mi się zrobić tego jednego wieczora, zrobimy to następnego poranka o dziesiątej. Będziemy to ogłaszać co wieczór tym, którzy będą chcieli przyjść i wysłuchać reszty, bo będziemy się starali to nagrać na taśmę. Będę miał wtedy nabożeństwa od dziesiątej rano do południa, w czasie dnia, będę się starał to wyłożyć, pozostałą część tego przesłania, po to, żeby oni to mogli złapać na taśmę. Nie. . .

¹⁶ Ogłosiliśmy, że nie będzie żadnych nabożeństw uzdrowieniowych, ponieważ będziemy starali się dalej być pod proroczym głosem Biblii. Więc, właśnie niedawno mieliśmy tutaj nabożeństwo uzdrowieniowe. Po tym, jak skończą się te zgromadzenia, będziemy mieli na tym miejscu ponownie nabożeństwa uzdrowieniowe.

¹⁷ Lecz ja to teraz pragnę powiedzieć naprawdę jasno, żeby wszyscy o tym pamiętali, że to, tutaj, może ranić, wywierać nacisk i być dla nas wszystkich wielkim wstrząsem. Lecz ja nie jestem odpowiedzialny za—za nic innego niż głoszenie Słowa. To, to wszystko. Tylko—tylko trzymać się mocno Słowa. I to niejednokrotnie może, w tych wiekach kościoła, może zawierać refleksje na temat jakiejś denominacji. Jeśli tak będzie, nie chcę tego mówić szorstko. To—to jest po prostu cytowanie tego, co mówi Pismo, razem z objawieniem, jakie ja mam na Ten temat. I jeżeli wam się wydaje, że ja się w tym myślę, nie miejcie tego przeciwko mnie, tylko módlcie się o mnie, by Bóg pokazał mi co jest prawdą, bo ja z pewnością pragnę być w porządku.

¹⁸ Jest jeszcze jedna rzecz, świadomość odpowiedzialności, jaka ciąży na mnie w—w takich zgromadzeniach ja te, kiedy nauczam ludzi, bowiem Duch Święty pociągnie mnie do odpowiedzialności za słowa, które mówię zza kazalnicy. Więc, widzicie z jaką powagą do tego podchodzimy. Teraz, nasza. . .

¹⁹ Mogłem to zrobić na innym miejscu. Ale, ponieważ to jest nauczanie, i w naszym. . . Na zewnątrz, na nabożeństwach ewangelizacyjnych, każdy z nas ma jakiś pogląd, czy—czy rozeznanie, albo, jak było przez te wieki, mamy swoje własne zbory i to czego nas uczą w naszych zborach, i w co wierzymy. My. . . Nie lubię chodzić do czyjegoś kościoła, czy między takich ludzi, i mówić coś, co jest przeciwne temu, czego ci ludzie byli uczeni. Bo, mimo wszystko, ja próbowałem jasno się wyrazić, że. . .

²⁰ Jeżeli jakiś człowiek jest katolikiem i odnośnie swojego zbawienia polega na kościele katolickim, on jest zgubiony. Jeżeli on jest baptystą i polega na kościele baptystycznym, jest zgubiony. Albo zielonoświątkowiec, który ufa, że kościół

zielonościątkowy go zbawi, jest zgubiony. Ale, jakikolwiek kościół! Ale, jeżeli wiara tej jednostki z całą powagą spoczywa na dziełach Chrystusa, dokonanych na Golgocie, to ta osoba jest zbawiona, obojętnie do jakiego kościoła należy. Ponieważ: „Przez wiarę jesteście zbawieni, i to z łaski”.

²¹ Więc, nieraz, kiedy to robimy, ja pomyślę o moim własnym małym budynku tutaj, który stworzyliśmy wiele lat temu, zaczynając od zwykłej kupy betonowych bloczków i tak dalej, i to jest dla nas czymś w rodzaju świętego miejsca. My nie lubimy, z jednej strony po prostu nie lubimy patrzeć jak ono się zmienia, ponieważ właśnie tutaj Bóg zaczął się z nami spotykać, kiedy nawet nie mieliśmy tutaj podłogi. Lecz teraz ono—ono doszło do takiego miejsca, że to się zaczyna starzeć, i mamy tu plany budowania—budowania, żeby wypełnić tutaj ten obszar kościołem.

²² Więc, do tego czasu, czuję że kiedy schodzę z powrotem z pola misyjnego, bo nie chcę ranić braci i, albo przesłania, i tak dalej, to wtedy daje mi prawo do wyrażenia mojego własnego zdania, z—z mojego...z tego pulpitu, tutaj. Więc, może wy powiecie: „Mnie nauczano trochę inaczej”. Ja bym...I wtedy, w takim razie, my po prostu zapraszamy każdego, kto chce przyjść. Widzicie? Nikt tego nie sponsoruje, ani nic takiego. Tu jest świątynia. I każdy, kto pragnie przyjść, jest po prostu zaproszony żeby przyszedł. Po prostu przyjdź. Więc ja was proszę żebyście przynieśli na każde zgromadzenie Biblię, i weźcie papier i ołówki.

²³ I teraz, jeśli chodzi o te wszystkie komentarze i tak dalej — nie mogłem przynieść tych wszystkich książek. Więc ja to sobie po prostu za każdym razem zapisywałem na papierze, krótkie notatki z historii, z komentarzy, i tak dalej, żeby móc to tylko przeczytać z notatek, tutaj, zamiast otwierać te miejsca w książkach. Jednak, jeżeli będzie chodziło o miejsce Pisma, to posłużymy się Biblią. I ja wam wtedy wytłumaczę ten komentarz; albo tę historię, kim był historyk, który to mówił i tak dalej. Potem, w tym...Oczywiście w przypadku książki, która zostanie potem wydana, wtedy będziemy mogli spisać to wszystko dokładnie i to wszystko może zostać zrobione prawidłowo.

²⁴ Więc my zrobimy wszystko co w naszej mocy, by wcześniej zacząć i skończyć możliwie jak najwcześniej. To będzie osiem dni zgromadzeń, od niedzieli do niedzieli.

²⁵ Dziś rano rozpoczynam 1-szym rozdziałem Objawienia, Księgi Objawienia. I Objawienie jest podzielone na trzy części. W tych ośmiu dniach będziemy zajmować się pierwszymi trzema rozdziałami. Gdzie jeden wiek kościoła mógłby nam zająć miesiąc. Ale my będziemy musieli poruszyć tylko to, co

nazywamy najważniejszymi punktami. Później gdy dostaniecie książkę, ona będzie napisana bardziej szczegółowo.

²⁶ Więc pierwsze trzy rozdziały Objawienia zajmują się Kościołem, potem Kościół znika. Już więcej Go nie widzimy, aż do czasu końca. Kościół jest w Objawieniu 1 do 3; Objawienie 4 do 19 to jest Izrael jako naród; a 19 do 22 to są te oba, razem. A plagi, ostrzeżenia i tak dalej, są na końcu! To jest zawarte w trzech częściach. Widzicie? I my bierzemy pierwsze trzy rozdziały, które odnoszą się do Kościoła i tego wieku kościoła, w którym żyjemy.

²⁷ Więc, to się może na początku wydawać trochę suche, ponieważ musimy wrócić z powrotem i zrobić pewien fundament. Ja się modliłem, studiowałem i uczyniłem wszystko, co mogłem, aby to odczuć od Ducha Świętego, w jaki sposób mam to poukładać, aby ludzie to zobaczyli i żebyście mogli, widząc to, być oświeceni i przez to zbliżyli się do Chrystusa, ponieważ my jesteśmy w czasie końca.

²⁸ I to jest taka cudowna rzecz, gdy studiowałem te historie aby dowiedzieć się jaki był początek kościoła, jak został wykolejony i co się stało, i widziałem, że to małe Boże Nasienie przechodziło przez każdy z tych wieków; i w jednym miejscu niemal zanikło.

²⁹ Więc, zaczniemy jutro wieczorem, i mamy tutaj jakiś—mamy jakiś—jakiś wykres; nie wykres tylko tablicę, bo ja chciałbym trochę uczyć z tablicy. Myślę, że nauczycielka szkółki niedzielnej lub ktoś z nich ma tablicę. Widzę ją w tyle. Poproszę odźwiernego żeby ją tutaj przyniósł i ustawił ją tu z przodu, abym mógł uczyć z tej tablicy i zapisywać tak, żebyście mieli pewność. I wy sobie to możecie narysować na papierze i tak dalej, i zrozumieć to w miarę jak my to przynosimy.

³⁰ Lecz zanim rozpocznę, chciałbym to powiedzieć. Zobaczymy początek wieku kościoła; zobaczymy apostołów, doktryny i to czego oni nauczali oraz zasady Biblii. A potem zobaczymy ten kościół, chyba w drugiej turze apostołów, jak to zaczynało zanikać; prawdziwa, wierna nauka. W trzeciej turze to zanikło o wiele bardziej. Zanim nastąpiła czwarta tura, to przeszło do letniości. Ten kościół zrodził letni kościół.

³¹ A potem jest Kościół napełniony Duchem! Mówię to z pobożnym respektem wobec religii każdego człowieka. Od początku aż do tego czasu, prawdziwy, autentyczny Kościół był Kościołem zielonoświątkowym. To prawda. Bóg ten Kościół zachował.

³² I ja się często zastanawiam, gdy Jezus o tym mówił, powiedział: „Nie bój się, małeńka trzódka, ponieważ to jest dobra wola waszego Ojca, by dać wam królestwo”. Ja się często zastanawiałem co to znaczyło, lecz teraz to rozumiem.

33 W zeszłym tygodniu mieliśmy zgromadzenie w Shreveport, Louisiana, największe duchowe zgromadzenie, na jakim w życiu byłem. Shreveport!

34 Ja byłem. . . ja miałem kilka dni wakacji i pojechałem tam, w Kentucky, z Bratem Wood, tutaj, z jednym z diakonów tego kościoła, albo raczej z członkiem zarządu, na polowanie. Poszliśmy do lasu.

35 Zastrzeliłem pierwszą wiewiórkę. I ja rzekłem: „Ja po prostu poczekam”, ponieważ ktoś przechodził z jakimiś psami. I ja powiedziałem: „Poczekam, aż wiewiórki wyjdą z powrotem z dziupli. One wbiegły na drzewa i pochowały się w tych dziuplach”. Ja powiedziałem: „Jak one wyjdą. . . ja tu usiądę i poczekam”. Bo jest naprawdę zimno i mroźno, aż uszy pieką. I wiecie, ostre wiatry wiały przez doliny. Ja powiedziałem: „Po prostu poczekam, aż te wiewiórki znowu wyjdą”.

36 Nie zdażyłem dobrze usiąść, a Duch Święty powiedział: „Wstań i idź na to miejsce, które nazywasz ‘doliną sportowca’. Tam będę do ciebie mówił”.

37 I ja poszedłem na to miejsce, które nazwałem „doliną sportowca”. Ponieważ ja sam nadałem nazwy tym dolinom, żebym wiedział gdzie się znajduję. To była „dolina sportowca”, ponieważ oni mieli. . . Gdy tam poszedłem, zobaczyłem szesnaście wiewiórek siedzących na jednym drzewie; upolowałem swój limit, resztę tam zostawiłem i odszedłem. I to jest sport, tak należy czynić. Więc nazwałem ją „doliną sportowca”.

38 Więc On powiedział do mnie: „Miejsce, które ty nazwałeś ‘doliną sportowca’”. Nie, żeby On je tak nazywał, lecz ja je tak nazwałem.

39 Potem poszedłem do wylotu tej doliny, usiadłem pod białym dębem i czekałem jakieś pół godziny, nic się nie stało. Położyłem się na ziemi, rozciągnąłem się na ziemi, wyciągnąłem ręce. Wtedy On do mnie przemówił.

40 I kiedy On to zrobił, Słowa, które On mi objawił, właśnie odnośnie tego miejsca Pisma, do którego przystępujemy tego poranka, nigdy wcześniej, w całym moim życiu, tego nie widziałem.

41 I później, gdy przyjechałem do Shreveport, Louisiana; była pewna kobieta, kobieta z darem, nazywa się pani Shrader.

42 Wiele lat temu, gdy Anioł Pański spotkał się ze mną po raz pierwszy, tam nad rzeką i pojawił się w tym Świetle, i te Słowa, które On wtedy powiedział; jedenaście lat później, kiedy wszedłem do zgromadzenia, ta miła kobieta wstała, mówiła na językach i podała wykład. To było to samo, słowo w słowo, co powiedział ten Anioł.

43 I ta sama miła kobieta, kiedy wszedłem do świątyni, w... albo tym miejscem, w którym byliśmy, była Świątynia Życia w Shreveport, Duch Święty zstąpił na tę kobietę i powiedział słowo w słowo to, co powiedział do mnie tam na tym wzgórzu. Potem Duch zaczął się poruszać i podawać wykład, przepowiadać te rzeczy przez objawienie, przez prorocstwo, to co miało się stać na spotkaniu następnego wieczora i ani razu to nie zawiodło.

44 Przedtem ta miła kobieta powstała na zgromadzeniu, baptystka, przysłała tam nie wiedząc co ma zrobić. Stała pośród zgromadzenia, Duch Święty zstąpił na nią i zaczęła mówić językami, baptystka z Pierwszego Kościoła Baptistycznego w Shreveport. Więc ona wtedy nie wiedziała co zrobiła. I wtedy, zanim ona cokolwiek powiedziała, Duch Święty podał wykład, mówiąc: „TAK MÓWI PAN: W ciągu trzech miesięcy Duch Mojżesza, Eliasza i Chrystusa będzie usługiwał w tej świątyni”. Tam to się stało, doskonale.

45 Baptysta z Meridian, Missisipi położył tylko rękę na lodówce, by coś z tej lodówki wyciągnąć, i Duch Boży na niego zstąpił. I on mówił językami, nie wiedząc co robi. I zanim doszedł... zdołał zrozumieć co robił, Duch Święty przemówił znowu i powiedział: „Udaj się do Shreveport, Louisiana. Mój sługa powie ci co masz zrobić”.

46 I on tu przyjechał, powiedział: „Ja tego nie rozumiem; to się nigdy wcześniej nie zdarzyło”. O, ludzie!

Żyjemy w dniach ostatecznych, tuż przed Przyjściem Pana.

47 Ten mały zielonoświątkowy Kościół zawsze był mniejszością. Nie mam na myśli denominacji zielonoświątkowej. Nie mam tego na myśli. Lecz to są ludzie, którzy mają przeżycie zielonoświątkowe! Pięćdziesiątnica to nie jest organizacja. Pięćdziesiątnica to jest przeżycie, które przychodzi na każdego, kto tego chce. Katolik, Żyd, prozelita, metodysta, baptysta, „Ktokolwiek chce – niech przyjdzie”. To jest przeżycie, które osoba... Bóg nie zajmuje się denominacją ani się nie zajmuje poganami jako rasą albo ludem. On się zajmuje osobami. „Ktokolwiek chce”. Czy to jest biały, czarny, żółty, brązowy; metodysta, baptysta, protestant, katolik. Kimkolwiek jest: „Niech przyjdzie”, ktokolwiek. Ja się tak bardzo cieszę, że On to zrobił w taki sposób. Ja... .

48 Tak jak powiedział kiedyś pewien człowiek: „Lepiej, że On to powiedział w ten sposób, niż żeby wezwał mnie po imieniu: ‘Niech przyjdzie William Branham’, bo może być więcej niż jeden William Branham. Lecz kiedy On powiedział: ‘Ktokolwiek, wiem, że to zawiera mnie’.

Więc, wszyscy możemy to w ten sposób odczuć: „Ktokolwiek chce, niech przyjdzie”.

49 Więc ja wiem, że wielu ludzi czeka tam na zewnątrz w hotelach i motelach, przyjechali z różnych stron świata.

Widzicie? Są tutaj ludzie z Irlandii i z innych miejsc, czekają na te spotkania. Ale ja nie mogę się tym teraz zająć. Ja pragnę poświęcić swój czas na to, rozumiecie.

⁵⁰ Kiedy ja wracam z tych podróży, zazwyczaj wracam i jest tutaj ktoś, komu mam—mam usłużyć, ponieważ oni są umówieni. Lecz właśnie teraz, z Tego powodu, musimy ich odesłać.

⁵¹ Więc, jeszcze tylko jedna rzecz, zanim zaczniemy z tą Księgą. Na początku był Kościół Zielonoświątkowy. Kościół Zielonoświątkowy wyruszył w mocy Ducha i napisano Księgę Dziejów. W drugiej turze to zaczęło słabnąć, kościół stawał się formalny. Drugi wiek kościoła był naprawdę formalny, lecz to duchowe Nasionko Pięćdziesiątnicy dalej szło naprzód. Potem to weszło w ciemne wieki, mniej więcej tysiąc czterysta ileś lat mrocznego prześladowania. Ten mały wiek zielonoświątkowy dalej w tym wszystkim żył. Nie pytajcie mnie jak on to przeżył. To była Boża ręka, jedyna rzecz, która mogła tego dokonać.

⁵² Ponieważ oni byli przybijani kołkami do słupów. Brali tych ludzi i przewracali na pniaki, brali drewniane paliki, wbijali do ich nóg i puszczali na nich zwierzęta, psy, które ich od tyłu rozrywały, wyrywały im jelita, jeszcze za życia. Brali kobiety, odcinali im piersi skrawkami, w *taki* sposób, jej prawą pierś i zostawiali, aż się wykrwawia i wyjdzie z nich życie. Wyciągali kobietom w ciąży dzieci, i rzucali na pożarcie psom i świniom, na ich oczach. To niby miało być chrześcijaństwo; lecz Biblia mówi i Jezus powiedział, że: „Stanie się tak, że ludzie będą was zabijać, myśląc, że spełniają służbę Bożą”. Widzicie?

⁵³ Więc ta rzecz się prześlizgnęła dalej, do następnego wieku. Potem to w końcu wyszło. Potem widzimy jaki kościół wyszedł w reformacji. Od tamtego czasu odchodził, odchodził, i oddalał się od Ducha, oddalał się od Ducha, aż do tego ostatniego wieku, kiedy jest gotowy doprowadzić do zjednoczenia i stworzyć obraz bestii.

⁵⁴ Lecz ten miły Duch będzie żył w sercach ludzi aż do przyjścia Jezusa. Musi tak być. Trzymajcie to w umysłach.

⁵⁵ Narysujemy to na wykresach, weźmiemy historię i wszystko, i pokażemy wam, że tak dokładnie jest. Sami będziecie mogli to wziąć i przeczytać w historii. Zobaczycie co mówi Biblia, a potem, co mówi historia. Patrzcie jak to się zgadza, dokładnie w ten sposób. Och!

⁵⁶ Niech byśmy wszyscy nie brali tego tylko jako wykładu, ale niech byśmy poważnie, poważnie wzięli ostrzeżenia Ducha Świętego i modlili się dniem i nocą. Nie pozwólcie, żeby coś powstrzymało was od modlitwy.

⁵⁷ Zagłębiliśmy się i odkopaliśmy życiorysy tych wielkich mężów z przeszłości, jakie ofiary oni ponieśli. Zobaczycie jak mało wy dokonaliście. To mnie czasem zawstydzają, bo teraz wszystko musimy mieć tak łatwo, a im wszystko przychodziło

tak trudno. „Tułali się” jak mówi Paweł w Hebrajczyków 11, „w owczych skórach i kozich skórach, katowani i męczeni, w nędzy”. Jak będzie wyglądać nasze świadectwo obok ich? Jak postawimy to obok tego? I dla nas wszystko musi być takie miłe.

⁵⁸ Teraz, z samego respektu, zanim tę Księgę otworzymy, chciałbym żebyśmy wszyscy, którzy możemy, powstali tylko na moment modlitwy. Teraz, ze szczerym sercem, odmówmy słowa modlitwy za . . . do Boga.

⁵⁹ Panie Boże, Stworzycielu nieba i ziemi, Autorze Wiecznego Życia i Dawco wszystkich dobrych i doskonałych darów. Najpierw prosimy Ciebie, Panie, żebyś przebaczył nam całą naszą obojętność, nasze grzechy i przewinienia przeciwko Tobie, przeciwko sobie nawzajem i naszym bliźnim.

⁶⁰ Niech ten krótki czas zgromadzenia nie będzie tylko dla zbudowania naszych własnych dusz, lecz niech to nas tak mocno oświeci i zainspiruje, że my pójdziemy powiedzieć o tym innym. Niech to będzie czas ponownego poświęcenia się, zjednoczenia się z całym Ciałem Chrystusa i przygotowania do Pochwycenia.

⁶¹ Boże Ojcze, nie opieram się na moich uczuciach, wiedząc że Twój sługa i wszyscy inni służący nie są wystarczający do tego wielkiego zadania. Zdajemy sobie sprawę z tego jak wielcy mężowie w przeszłości mieli na sercu spróbować To odsłonić, lub skomentować to wielkie Objawienie; wtedy uświadamiamy sobie, że jeszcze bardziej niż oni jesteśmy niewystarczający. Lecz Ty dla nas wystarczysz.

⁶² I proszę, Ojcze Niebieski, abyś uczynił w tym czasie coś szczególnego, by Duch Święty miał pierwszeństwo w każdym sercu. Obrzeżaj usta, które mówią, i uszy, które słuchają. I gdy to wszystko się zakończy, my powierzmy to Tobie, niech byśmy wyszli przez próg tego domu, mówiąc: „Dobrze nam tu było. Kiedy tu siedzieliśmy, Duch Święty do nas mówił. I kiedy świecą te wieczorne Światła, my teraz postanowiliśmy zrobić wszystko co w naszej mocy”. Spraw to, Panie.

⁶³ Niechby te zgromadzenia spowodowały, że mężczyźni i kobiety na nowo to uchwycą. Wzbudź mówiących językami, wykładających języki. Wzbudź dary prorocstwa. Wzbudź kaznodziejów, pastorów, ewangelistów, i tak dalej, dla zbudowania Kościoła. Wzbudź misjonarzy, by udali się na pole misyjne i nieśli dalej tę wspaniałą Ewangelię. Gdziekolwiek pójdzie Słowo, niech Ono spadnie na dobrą glebę i przyniesie stokratny plon, wierzymy bowiem, że jesteśmy na końcu tego wieku. Koniec jest blisko.

⁶⁴ Spraw te rzeczy, Ojcze. A ponad wszystko, Panie, pomóż w tym czasie mi, potrzebującemu. Albowiem proszę o to, kiedy powierzam się Tobie na te zgromadzenia, w Imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

[Jakaś siostra mówi w innym języku. Pewien brat podaje wykład—wyd.]

⁶⁵ Potężny Boże, Który wzbudziłeś Jezusa z martwych, tak bardzo się cieszymy, że Twój Duch przebywa między nami. On jest zawsze prawdomówny, nigdy nie powiedział słowa nieprawdy. A teraz, Ojcze, potwierdzaj dalej Swoje Słowo, kiedy czytamy, dla Twojej chwały. I niech każde serce, tak jak powiedziałaś: „Będzie gotowe i przygotowane, bo coś się zbliża”. Może ludzie przyjmą swoje ostatnie ostrzeżenie, aby odwrócić się od tego co teraz czynią, na drogę sprawiedliwości. Dziękujemy Tobie, Święty Boże, w Imieniu Twego Syna, Pana Jezusa. Amen.

⁶⁶ Zwracamy się teraz do Księgi Objawienia, 1-szy rozdział. Więc na początku chciałbym przeczytać pierwsze trzy wiersze z Objawienia.

Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby ukazać słudze swojemu to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawił za pośrednictwem zesłanego anioła swojego, słudze swemu, Janowi:

Który dał świadectwo słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, dla wszystkiego . . . wszystkich rzeczy, które oglądał.

Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa, i zachowują to co tam jest napisane; czas bowiem jest bliski.

⁶⁷ Jak powiedziałem wcześniej, będziemy tu teraz usiłowali podać mały przekrój tej Księgi, zgodnie z historią i tak dalej. I za każdym razem kiedy będziecie widzieć, że odnoszę się do kartek, które mam tutaj zapisane, to są rzeczy, które wzięłam z komentarzy i tak dalej.

⁶⁸ Więc, pisarzem tej Księgi jest Jan, Święty Jan teolog, pisał do przyszłych pokoleń (A). (B) Skierowane do siedmiu aniołów siedmiu dalszych okresów ery chrześcijaństwa, ery od dni apostołów do Przyjścia Pana. I te . . . więc, te wieki pojawiają się po kolei, każdy jeden, od czasu wniebowstąpienia naszego Pana do Jego powtórnego Przyjścia. Każdy wiek kościoła jest opisany od strony swojego duchowego stanu. (E) Każdy wiek kościoła może oglądać siebie na podstawie duchowej i zgodnej z Pismem wypowiedzi skierowanej do niego. Kiedy Duch przemawia, każdy wiek kościoła może zobaczyć siebie. Każdy wiek zrodził prawdziwy Krzew Chrystusa, Mądrą pannę. I każdy wiek zrodził wszczepiony krzew, głupią pannę.

⁶⁹ Historycy zgadzają się, że tutaj chodzi o życie Jana. Jan przeżył ostatnie swoje lata w mieście Efez i tam zmarł. On był na wyspie Patmos gdy pisał Księgę Objawienia. Nie była to historia jego życia, lecz historia Chrystusa w przyszłych wiekach. Widzicie? To było proroctwo. Nie życie Jana, nie życie Chrystusa, lecz proroctwo o nadchodzącym wieku. Nie były to

jego prorocze wypowiedzi; lecz uroczyste wywyższenia Pana. To nie było Objawienie Świętego Jana teologa, lecz Objawienie Chrystusa Pana.

⁷⁰ To jest ostatnia Księga Nowego Testamentu, mimo to mówi o początku i o końcu okresu czasu Ewangelii. Biblijni uczeni są zgodni.

⁷¹ Listy do siedmiu wieków kościoła zostały napisane jako proroctwo do przyszłych wieków. Paweł pisał o życiu i chwale siedmiu kościołów obecnych w jego czasie. Jan pisał o życiu i chwale siedmiu kościołów w przyszłości, Jan to zaadresował do siedmiu pastorów, czy posłańców, jako bezpośrednio do wszystkich chrześcijan w czasach tych siedmiu różnych aniołów.

⁷² Więc, Księga Objawienia, pragniemy teraz przyjąć to jako przekrój na ten poranek i na ten wieczór. I my spróbujemy was wypuścić około godziny jedenastej, jedenastej trzydzieści, czy coś takiego, a potem rozpocząć znowu o siódmej wieczorem.

⁷³ A teraz treść tego 1-go rozdziału. 1-szy wiersz, on—on tak naprawdę mówi sam za Siebie, ponieważ to jest Objawienie Jezusa Chrystusa. W 2-gim wierszu Święty Jan teolog jest pisarzem i sługą. W 3-cim wierszu jest ogłoszone błogosławieństwo. Od 4-go do 6-go wiersza — pozdrowienie do kościoła. 7-my wiersz — zapowiedzi. 8-my wiersz — najwyższe Bóstwo Jezusa Chrystusa. Od 9-go do 20-go wiersza — wizja Patmos.

⁷⁴ A także 14-ty i 15-ty wiersz opisuje siedmioraką chwałę Jego Osoby. Och, to jest piękne, gdy widzimy Chrystusa w Jego siedmiorakiej postaci je- . . . siedmioraka istota Jego postaci w Jego chwalebnyzmartwychwstaniu.

⁷⁵ Więc, tytuł określa charakter.

Objawienie Jezusa Chrystusa, . . .

⁷⁶ Nie objawienie Świętego Jana teologa, lecz Objawienie Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

⁷⁷ Więc, to greckie słowo *objawienie*, to: *apokalipsa*, co znaczy „odsonięcie”. Szukałem znaczenia tego słowa. To znaczy, apokalipsa to jest . . . Jak rzeźbiarz, który wyrzeźbił wielki posąg i zasłonił go zasłoną. Później przychodzi, rozrywa tę zasłonę i objawia to co ma za tą zasłoną. To jest odsłonięcie.

⁷⁸ I ta Księga nie jest tak bardzo odkryciem Osoby Jezusa Chrystusa. Mimo to ona z pewnością mówi o Jego Bóstwie i Jego siedmiorakiej postaci, a także kim On jest, czyli Kapłanem, Królem i tak dalej. Lecz to jest objawienie Jego przyszłych dzieł w Jego siedmiu wiekach kościoła, które nadchodzą. To . . .

⁷⁹ Kiedy nasz Pan był na ziemi, uczniowie pytali Go i mówili: „Mistrzu, czy teraz przywrócisz królestwo Izraelowi?”

80 A Jezus odparł: „Nie do was należy znać tę godzinę, czy czas”. I nikt miał nie wiedzieć. Powiedział: „Nawet Syn” jeszcze „nie wiedział”.

81 Ale po Jego śmierci, pogrzebie, zmartwychwstaniu i wstąpieniu do Chwały, On dowiaduje się od Boga o przyszłości Kościoła. Potem wrócił, by podać to Przesłanie Kościołowi, Przesłanie Jego przyjaciół i stan Jego kościołów przez cały Wiek.

82 On tego nie mógł zrobić przed Swoją śmiercią, pogrzebem i zmartwychwstaniem, bo jeszcze tego nie wiedział. Ale czy zauważyliście co mówi tutaj Pismo?

*Objawienie Jezusa Chrystusa, które Bóg dał jemu
(Chrystusowi) . . .*

83 Jak Bóg Ojciec dał Objawienie Swojemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi. I On posłał Swojego anioła do Jana, aby wyraził rzeczy, które były; które były, które są i które będą. Och, to jest pięknie ułożone!

84 Więc, to był wielki nadchodzący wiek, który Jan oglądał! Więc, te, to Objawienie zostało mu dane dokładnie po to, żeby odsłonił ściśle określony zamiar Chrystusa, czym On będzie i jaki będzie w każdym wieku. Właśnie z tego powodu powiedziałem dzisiaj rano: miejcie w umysłach ten prawdziwy Kościół. Prawdziwy Kościół zaczął się w Dniu Pięćdziesiąticy.

85 Nie ma takiego teologa, studenta Biblii, czy historyka, który mógłby powiedzieć, że to się zaczęło w dniach Marcina Lutera, Wesleya, w wieku katolickim albo w jakimkolwiek innym wieku. To się zaczęło Pięćdziesiątą. To była inauguracja Kościoła. To był początek. Tak więc, gdy będziecie z kimkolwiek dyskutować, stojcie przy bramie Pięćdziesiąticy, a oni nie będą mogli ruszyć się nigdzie indziej.

86 Tak samo jak byście puścili na pole królika. Wy wiecie gdzie są te wszystkie dziury, a więc je zatkaliście. On będzie musiał wrócić prosto na to miejsce, którym tam wszedł.

87 Więc w ten sposób każdy rozmawia o kościołach, wiekach kościoła i dziełach Ducha Świętego, musicie wrócić do oryginału, początku. Trzeba tam wrócić, bo Bóg jest nieskończony i On jest wszechmogący. Skoro On jest nieskończony, nie może zrobić czegoś *tutaj*, a potem zrobić czegoś przeciwnego *tutaj*. On musi za każdym razem postąpić tak samo, jak On postąpił za pierwszym razem.

88 Tak jak powiedział Piotr, w dniu . . . kiedy poganie przyjęli Ducha Świętego, on powiedział: „Czy możemy odmówić wody, widząc że oni przyjęli Ducha Świętego, tak jak my na początku?”

Jezus, kiedy On był na ziemi, odezwał się i rzekł: „To . . .”

89 Ktoś przyszedł i powiedział: „Czy wolno nam odprawiać nasze żony z jakiegokolwiek powodu?”

⁹⁰ Jezus odpowiedział: „Ten, który stworzył mężczyznę — stworzył kobietę. Dlatego człowiek będzie . . .”

On rzekł: „Ale Mojżesz pozwolił nam napisać list rozwodowy”.

Jezus powiedział: „Nie było tak od początku”.

⁹¹ Wróćcie do początku. Dlatego, jeżeli mamy mówić na temat wieków kościoła, musimy wrócić na początek, odkładając na bok każdą wypowiedź, której dokonał w tym wieku jakikolwiek człowiek.

⁹² To jest najbardziej oficjalna Księga z wszystkich Ksiąg Biblii. To jest jedyna Księga, na której Chrystus położył Swoją pieczęć. Zaczyna się błogosławieństwem, a kończy się przekleństwem. „Błogosławiony jest ten, który czyta”. I „Przeklęty jest ten, który coś z Niej usuwa”.

⁹³ To jest jedyna Księga z całej Biblii, którą napisał Sam Chrystus. On napisał Dziesięć Przykazań Swoim palcem. Tak jest. Żydzi się tego trzymali. A dzisiaj to jest Objawienie.

⁹⁴ I jeśli szatan nienawidzi jakiegokolwiek Księgi w Biblii, to jest nią Objawienie. Są dwie . . . On nienawidzi całego Pisma, to znaczy całego kanonu Pisma. Ale, jeżeli on czymś najbardziej gardzi, to jest to Objawienie i I Mojżeszowa. Ponieważ I Mojżeszowa mówi o początku. Objawienie objawia co się z nim stanie w dniu ostatecznym. Zostanie związany na tysiąc lat; potem on, fałszywy prorok, i bestia, będą wrzuceni żywcem do Jeziora Ognistego.

⁹⁵ I on będzie atakował I Księgę Mojżeszową odnośnie jej—jej autentyczności. On powie, że: „Ona nie jest autentyczna”. I on będzie robił zamieszanie w umysłach ludzi. Patrzcie gdzie diabeł umieszcza I Księgę Mojżeszową lub Księgę Objawienia, pierwszą i ostatnią.

⁹⁶ A Księga Objawienia ma w sobie więcej symboli niż wszystkie pozostałe Księgi w Biblii. Ona ma więcej symboli, ponieważ to jest Księga proroctwa. To jest prorocza Księga. Dlatego musi być zrozumiana przez proroczą klasę. Ta Księga nie miała być dla wszystkich. Prawie nikt nie może jej zrozumieć. Ta Księga została napisana dla określonej klasy ludzi. Już w V Mojżeszowej On mówi: „To co jest zakryte należy do Pana”. Tak jest. I On nam, Swoim dzieciom, objawia te ukryte rzeczy. Więc tego nie idzie . . .

⁹⁷ Cieleśny umysł nie potrafi pojąć tych wielkich rzeczy z Pisma, bo dla nich to jest głupie. Ale ta Księga została napisana dla tych, którzy są miłośnikami Bożego Słowa, dla Kościoła. Objawienie Jezusa Chrystusa: „Do kościoła w Efezie, do kościoła w Smyrnie, do kościoła, do kościołów”, dalszych. Objawienie Jezusa Chrystusa do Kościoła. Ja to lubię.

⁹⁸ I zwróćcie uwagę, że ona jest również zakończeniem Pism, zupełnym zakończeniem. I geograficznie umieszczona jest na właściwym miejscu, na końcu Biblii. Objawienie całości umieszczone właśnie tutaj, z błogosławieństwem dla tych, którzy To czytają i słuchają Tego, z przekleństwem dla tych, którzy dodadzą lub ujmą. To jest zupełny kanon, och, absolut. Nic nie może być do Tego dodane. Jeżeli człowiek próbuje coś z Niej usunąć albo dodać coś do Niej, Bóg powiedział, że ujmie takiemu dział z Księgi Życia. Widzicie? On odejmie jego dział z tej Księgi, jeżeli on do Niej dodał.

⁹⁹ Dlatego, kiedy widzimy to wielorakie Objawienie naszego Pana, kim On jest, czym On jest, jeżeli jakaś osoba coś do Tego doda lub ujmie coś od Tego, to jest fałszywe proroctwo. Wielu usiłowało powiedzieć, że posiadali coś późniejszego niż To. Lecz To jest całkowitym Objawieniem Pana Jezusa w Jego wieku kościoła i w Jego Dniu, Objawieniem naszego Pana.

¹⁰⁰ Więc—więc *odsłonięcie*, to greckie słowo, coś, co było zakryte, nieob- . . . ,objawiając” Chrystusa.

Więc, w następnym wierszu, my znajdujemy to w 2-gim wierszu.

¹⁰¹ Ten 1-szy wiersz odsłania Chrystusa, Objawienie albo odsłonięcie. Och! Jakże ten ostatni wiek i Przyjście Pana było nie- . . .było zakryte dla apostołów! Oni zadali to pytanie, lecz tylko jeden przeżył, by mieć to Objawienie. I mimo to, on tego nie rozumiał, bowiem historia jeszcze się nie dokonała.

¹⁰² Więc, historia tej Księgi, albo ten—ten kontekst owej Księgi był skierowany do siedmiu kościołów w Azji Mniejszej, które wtedy istniały. To było skierowane do tych siedmiu kościołów. W owym dniu było więcej kościołów niż owych siedem. Lecz każdy z tych siedmiu kościołów był znaczący, znaczący z powodu cech charakterystycznych tego kościoła, które miały mu towarzyszyć na przestrzeni wieków, cech charakterystycznych tego kościoła. Na przykład Efez, on miał jakieś cechy charakterystyczne. Smyrna, Pergam i tak dalej, Filadelfia — każdy z tych kościołów miał w sobie jakieś cechy charakterystyczne, które miały się na nowo pojawić w nadchodzących wiekach. Och! Gdybyście tylko mogli . . .

¹⁰³ Czy ktoś, kto widzi duchowe zastosowanie Pism mógłby powiedzieć, że one nie zostały natchnione? Właśnie twoje postępowanie, same motywy, sam cel jaki ci ludzie mieli, udowadnia, że Pismo jest natchnione, kiedy widzimy w jaki sposób Bóg te rzeczy układa. Nawet to, co wy robicie *tutaj*, jest jakimś przedobrazem.

¹⁰⁴ Tak jak Abraham składał w ofierze Izaaka, swojego jedynego syna; przedobraz Boga, który setki lat później darował Swego Syna. Tak jak Józef został sprzedany i uwięziony, nienawidzony przez swoich braci i kochany przez swojego ojca; przedobraz

Jezusa. Jak Duch działał przez Józefa, człowieka, który po prostu doskonale obrazował życie Chrystusa. Jak Dawid, Syn Dawida usiadł na tej samej górze. Kiedy Dawid został odrzucony jako król i wszedł na to wzgórze, Górę Oliwną, patrzył do tyłu, płacząc, jako odrzucony król; kilkaset lat później Syn Dawida wszedł na to samo wzgórze, jako odrzucony Król, i płakał nad Jerozolimą. Duch Święty w przedobrazie i formie. Och!

¹⁰⁵ Więc, czy widzicie ten wielki zielonoświątkowy Kościół w tym ostatnim dniu? Czy widzicie w jaki sposób Bóg zapoczątkował go w Dniu Pięćdziesiątnicy? Ten Duch powinien pozostać w Kościele przez wszystkie wieki.

¹⁰⁶ Oni zrobili się formalni i obojętni. Oni musieli mieć dominację. Oni musieli zjednoczyć państwo z kościołem i oni w końcu to zrobili, i to było przyczyną setek lat prześladowań. Potem, za Reformacji, oni wyszli. I z każdym rokiem oni się odcinali od tego Ducha i dodawali coś naturalnego, usuwali Ducha, i dodawali coś naturalnego, i właśnie teraz są gotowi zrobić to ponownie. Żyjemy w ostatecznych, końcowych, godzinach uwieńczenia kościoła. Jesteśmy w Filadelfijskim... albo Laodycejskim Wieku Kościoła.

¹⁰⁷ Więc Janowi przedstawiono 1-szy rozdział, 1-szy wiersz. Więc, kto jest pisarzem? Jan. Jan. To nie było objawienie Jana, my wiemy, że nie było, ponieważ to było Objawienie Pana Jezusa Chrystusa. On był tym, on był wybrany na ucznia. I Sama Księga objawia, że to był Jezus Chrystus, któremu On to objawiał.

¹⁰⁸ I to zostało posłane do... „A Janowi powiedział to jego anioł”. Nie wiemy kim był ten anioł. Biblia nie mówi, kim ten anioł był. Ale my wiemy, że był prorokiem, ponieważ Biblia później mówi, że: „Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, aby zaświadczył o tym co ma się stać wkrótce”.

¹⁰⁹ Później my się dowiadujemy, że kiedy Jan zaczął temu aniołowi oddawać cześć, anioł powiedział: „Bacz, abyś tego nie czynił”. Myślę, że to jest Objawienie 22. I rzekł: „Bo ja jestem współsługą twoim i proroków”. Może to był Eliasz. Mógł to być jeden z proroków. Jan był apostołem. Ale ten prorok został posłany.

¹¹⁰ A Jan, będąc apostołem, patrzcie na naturę jego pozostałych listów, to udowadnia, że nie napisał tego Jan, ponieważ nie ma w tym natury Jana. Pierwszy Jana, Drugi Jana i tak dalej, przeczytajcie to. I patrzcie na ich naturę, potem zobaczcie jaką to ma naturę. Jan był pisarzem i był apostołem, lecz tutaj jest duch proroka. To jest zupełnie inna osoba. Widzicie? To nie było pismo Jana. To nie było objawienie Jana. To było Boże Objawienie Jezusa Chrystusa do kościołów. I ono miało... Jan był tylko pisarzem, przepisywaczem, i—i ta Księga stwierdza to samo.

¹¹¹ Więc, to nie było adresowane do Jana. To było adresowane do Kościoła. W porządku. Jan w tamtym czasie był pastorem

kościółu efeskiego. Więc teraz, ta Księga jest adresowana do Jana . . . albo do tego kościoła, nie do Jana.

¹¹² Więc, w 3-cim wierszu, On ogłasza to błogosławieństwo. Posłuchajcie tego:

*Błogosławiony ten, który czyta, i ci którzy słuchają
słów proroctwa, i zachowują to co w nim jest napisane:
czas bowiem jest bliski.*

¹¹³ Jaki czas jest bliski? Czas, w którym te rzeczy się wydarzą, kiedy to Objawienie Jezusa Chrystusa zostanie dokończony w każdym wieku kościoła.

¹¹⁴ Właśnie dlatego On to napisał w ten sposób. Gdyby on powiedział: „Więc teraz On . . .” Oni wypatrywali Jego; gdyby to zostało objawione, gdyby On . . . to by zostało objawione Janowi, że On zamierzał przyjść, jak tylko nastanie kres tych kościołów. Tak myślał o tym Jan. Lecz gdyby tak było, tamte kościoły, jak tylko nastał ich koniec, one poszły . . . Gdyby on wiedział, gdyby mu to zostało objawione, że miało nastąpić siedem długich wieków kościoła, kilka tysięcy lat, czy też kilka stuleci, wtedy nie byłoby po co czekać. Oni by po prostu przeżywali swój wiek kościoła.

¹¹⁵ Dlatego Bóg to powiedział i to nie zostało im objawione. To, co John Wesley wiedział o Piśmie, nie zostało objawione Marcinowi Lutrowi. To, co zielonoświątkowcy wiedzą o Piśmie, nie bywa objawione baptystom, ponieważ to jest inny wiek. To jest inny czas. A Bóg objawia Swoje sprawy właśnie w tym czasie. Och!

¹¹⁶ Nie można zasiać zboża na wiosnę i zebrać go w tym samym czasie. Siejesz nasienie i ono rośnie do dojrzałości. Bóg sieje Swoje Słowo i Ono potem rośnie. A potem my patrzymy wstecz i mówimy: „Tam To było”. Więc, pewnie, widzimy To po tym, jak To zostało objawione.

¹¹⁷ Więc: „Błogosławiony”, to Słowo, ogłoszenie błogosławieństwa, w 3-cim wierszu, „dla tych, którzy czytają albo słuchają tych tajemnic”.

¹¹⁸ Weźmy . . . cielesny umysł tego unika, ponieważ cielesny umysł nie o tym nie wie. Nic dziwnego, że cielesny umysł tego nie wie, ponieważ w tym cielesnym umyśle jest szatan. I szatan jest zdemaskowany, a szatan nie chce być zdemaskowany.

¹¹⁹ Zauważyliście jakie to jest straszne dla szatana kiedy on wie, że zostanie zdemaskowany? Przypatrzcie się temu na jednym z tych zgromadzeń. Patrzcie jak ludzie się zachowują. Przyjrzyjcie się temu na zgromadzeniu. Właśnie, zanim szatan ma zostać zdemaskowany, nad jakąś osobą, widzicie zmianę w ich wyrazie twarzy. Widzicie, oni nie wiedzą co myśleć. Nagle Duch Święty zstępuje i demaskuje tego diabła. Och! On nienawidzi tego rodzaju zgromadzeń. Właśnie dlatego mamy taki bój, ponieważ Boże Słowo demaskuje diabła. Widzicie? Ono mówi czym on jest.

120 Kiedy powiecie: „Ta kobieta, która tutaj siedzi” pod inspiracją Ducha Świętego, powiecie, „nazywa się pani Jones. Ona przybyła *Stąd i stąd*”. Co to powoduje? To bierze jej ducha, doprowadza do pewnego miejsca.

121 „Skąd ty mnie znasz? Ten człowiek mnie nie zna, więc to musi być jakiś duch. Jakiego rodzaju to jest duch?”

„To jest Boży Duch”.

„Jak? Co się ze mną dzieje?”

122 „Masz gruźlicę, raka”, cokolwiek to jest, „lecz TAK MÓWI PAN. . .”

„Och!” Och, jak szatan tego nienawidzi, bo To go demaskuje.

123 Więc, cielesny umysł patrzy na to i mówi: „Czytanie myśli, umysłowa telepatia”. Oni nie wiedzą. Dla nich to jest głupie.

124 Ale dla tych, którzy wiedzą czym To jest — och, co za błogosławieństwo! Co to jest? Objawienie. Czyje objawienie? Człowieka za kazalnica? Jezusa Chrystusa w tym ostatnim wieku kościoła, który objawia Się tak jak obiecał, że On to zrobi. Widzicie?

125 To jest objawienie, widzicie, i szatan tego nienawidzi. Ludzie, jak on tego nienawidzi! On jest zdemaskowany, to demaskuje jego plan. Szatan nienawidzi Objawienia i I Mojżeszowej, tutaj to zapisałem. To jest dokładnie prawda.

126 Więc dlaczego on nienawidzi objawienia? Dlaczego on jest taki przeciwny objawieniu? Jest tak dlatego, że cały kanon Bożego Słowa i Boży Kościół jest mocno zbudowany na objawieniu.

127 To nigdy nie stanie się przez szkołę, obojętnie jak wiele wspaniałych seminariów posiadamy. One są daleko w ciemnym wieku. Biblia i Kościół to absolutnie objawienie.

128 Otwórzmy to. Mam tutaj zapisanych kilka miejsc Pisma, Mateusz, 16-ty rozdział i 18-ty wiersz. Spójrzmy na krótko—krótko do Mateusza 16:18, zobaczcie gdzie jest to miejsce Pisma, gdzie jest to objawienie. Schodząc z góry, 17-ty wiersz.

A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.

A Ja powiadam . . . tobie, . . . ty jesteś Piotr, i na tej skale Ja zbuduję mój kościół, a bramy piekielne nie przemogą go.

129 Więc, kościół katolicki mówi: „On to zbudował na Piotrze”. Więc to, to jest naprawdę cielesne myślenie. Nie można sobie wyobrazić, żeby duchowy umysł pojął coś takiego; że tam stał Bóg ze Swoim Własnym Synem, ale zbudował Swoj Kościół na zwykłym, pospolitym, urodzonym w grzechu człowieku. Ten

człowiek to udowodnił. On, mając w sobie tego samego ducha, przeklął Jezusa i wyparł się Go prosto w twarz. To nie był Piotr.

¹³⁰ Ani nawet nie była to jakaś—jakaś skała, która tam leżała, jak twierdzą niektóre kościoły. To nie była skała. Ponieważ Piotr. . .

¹³¹ Ta skała, o której On tam mówił, nie była Piotrem ani Nim Samym.

¹³² Więc, wielu protestantów próbuje mówić, że: „To był Jezus. To na Nim On zbudował Kościół. On!”. Nie, to jest dalej błędne. Jeśli zauważycie, to nie był Jezus ani to nie był Piotr. To było objawienie.

. . . ciało i krew nie objawiły tobie tego, lecz mój Ojciec, który jest w niebie, dokonał tego objawienia.

¹³³ Patrzenie. Chciałbym was zapytać. W ogrodzie Eden nie było żadnego zapisanego Pisma. A później tych dwóch chłopców, Kain i Abel, obaj pragnęli złożyć ofiarę i znaleźć łaskę u Boga. Gdy to zrobili, przyszedł Kain i zbudował ołtarz; Abel zbudował ołtarz. Więc, jeżeli to jest wszystko czego Bóg wymaga, to Bóg byłby niesprawiedliwy potępiając Kaina. W porządku. Zatem Kain złożył ofiarę; to samo zrobił Abel. Obaj złożyli ofiarę. Kain oddawał cześć, to samo robił Abel. Kain zrobił to wszystko, co Abel zrobił.

¹³⁴ Więc jeśli chodzenie do kościoła, przynależność do kościoła, ponoszenie ofiar, modlitwa i uwielbianie Boga jest wszystkim, czego Bóg wymaga, to Bóg byłby niesprawiedliwy potępiając Kaina za to, że zrobił dokładnie to, co On kazał zrobić.

¹³⁵ Ale, widzicie, Abel, przez objawienie, on wiedział, że to nie przez owoc znaleźli się na zewnątrz ogrodu Eden, jak myśli dzisiaj wiele cielesnych umysłów. Abel przyszedł i złożył w ofierze owoce ziemi, a Bóg to odrzucił, lecz to było objawione. . . Chciałem powiedzieć Kain, przepraszam. Kain złożył w ofierze owoce ziemi, bo myślał, że właśnie z tego powodu zostali wypędzeni z ogrodu Eden. Patrzenie na to objawienie. Patrzenie, że w tym nie było zgody. Patrzenie, jakie to dzisiaj wyrządza szkody. Lecz nie owoce były powodem wypędzenia. Ewa nie jadła żadnych jabłek. Pewnie. Jeżeli jadła jabłko, to co jej uświadomiło, że była naga? To odnosiło się do życia seksualnego. Musiało!

¹³⁶ Więc, my zrobimy z tego studium i my musimy do tego wrócić. Oni nie mają ani jednego miejsca Pisma.

¹³⁷ Niektórzy z nich mówią: „Więc ona powiedziała: ‘Otrzymałam syna od Pana’”. Tak jest. Tak samo było z prostytutką. Bóg musi tworzyć wszelkie życie.

¹³⁸ Lecz to jest wypaczone życie. Patrzenie jaką ten chłopiec miał naturę. On był jak jego ojciec, diabeł; nienawiść, podły, morderca. Widzicie?

139 I jak potem Abel, gdy oni . . . jego rodzice prawdopodobnie mu powiedzieli, że—że na tych drzewach były owoce, i tak dalej. Lecz to zostało Ablowi objawione. Abel poszedł i wziął baranka, aby mieć krew, odebrał życie. Nie drzewo owocowe, rodzące jabłka, banany i gruszki. „Lecz Abel poprzez duchowe objawienie”, Hebrajczyków 11, „złożył Bogu lepszą ofiarę. Bóg to poświadczył, ponieważ zostało mu to objawione przez wiarę”.

140 Właśnie na tym Bóg zbudował Swój Kościół. „Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego”. Nie nauczyłeś się Tego w seminarium. Nikt cię Tego nigdzie nie nauczył. „Ale objawił ci To mój Ojciec, który jest w niebie”. Cała ta rzecz opiera się na objawieniu, cały Kościół: „Na skale Objawienia Jezusa Chrystusa zbuduję mój kościół”.

141 Możesz przyjmować to, co mówi pastor. Możesz przyjmować to, czego naucza seminarium. Możesz przyjmować to, co mówi kościół. I to jeszcze nie jest właściwe. Możesz być w stanie wyjaśnić to z elokwencją. Lecz Bóg ci to musi objawić, że Jezus Chrystus jest Jego Synem i że jesteś zbawiony przez Jego Krew; to jest na objawieniu, że, „On jest moim Zbawicielem”.

142 „Na tej skale Ja zbuduję mój kościół, a bramy piekieł nie przemogą go”.

143 Więc teraz widzicie dlaczego szatan jest tak przeciwny Księdze Objawienia. Wszystko, co zostało objawione, duchowe objawienie, szatan jest temu przeciwny. Właśnie dlatego on jest dzisiaj taki przeciwny tej usłudze. Ponieważ, co to jest? Objawienie Chrystusa.

144 Niech kościół dalej idzie ze swoimi wielkimi denominacjami, organizacjami i tymi miłymi, kwiecistymi przesłaniami, i tak dalej. Niech oni idą dalej, szatan nie będzie temu przeszkadzał. Oni nie mają żadnych problemów. Wszyscy klepią ich po plecach.

145 Kiedy nadchodzi czas, że Bóg przez Ducha Świętego objawia Kościołowi z powrotem Chrystusa, z mocą i demonstrowaniem uzdrowienia chorych, z dokonywaniem znaków, o których On powiedział, że się staną i będą towarzyszyć wierzącym, wtedy szatan przewraca się w swoim łóżku. On coś z tym musi zrobić. Do tego czasu szatan nie dba o to do ilu kościołów ty dołączysz. Nie obchodzi go do ilu. Lecz Chrystus ci objawia, że On jest Synem Bożym i że uczynki, które On czynił, ty czynisz również; nie jakieś inne uczynki, ale te same uczynki.

146 „Kto wierzy we mnie . . .” Ewangelia Świętego Jana 14:7. „Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie dzieł, które Ja czynię. Będzie dokonywał tych samych dzieł i większe niż te”. Ponieważ Chrystus nie mógł głosić, że chrzest Duchem Świętym ma być czymś większym. On nie mógł im tego podać, ponieważ Duch Święty nie był jeszcze dany. Lecz, kiedy Jezus przyszedł

i poświęcił Swoje Życie i Duch Święty wrócił, wtedy oni mogli udzielać ludziom Życia Wiecznego. To jest to „większe”.

¹⁴⁷ Ale o znakach i cudach Jezus wyraził się jasno w Marka 16: „Idźcie na cały świat i głoscie ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. Jak daleko? Na cały świat. Jak wielu? Wszelkiemu stworzeniu. Jak długo ta Ewangelia jest głoszona, te znaki będą towarzyszyć tym, którzy wierzą. I kiedy to się staje objawieniem, bracie, ty wtedy jesteś blisko Królestwa. „Na tej skale Ja zbuduję mój kościół i bramy piekła nie przemogą go”.

¹⁴⁸ Ponieważ mężczyzna czy kobieta, którzy już kiedyś byli w głębi pustyni, w samotności, jak Mojżesz, i Boże objawienie zostało dla niego zmanifestowane przez Ducha Świętego — nic nie jest w stanie nim wstrząsnąć. On jest tak zdrowy i solidny jak tylko może być.

Szatan nienawidzi Objawienia. On tego wcale nie lubi; to mu psuje plany.

¹⁴⁹ Natura tej Księgi dowodzi, że Jan jej nie napisał. Tak jest. Ponieważ one są—one są na inne. . . One są jego rękopisami, lecz nie jego inspiracją. To jest Boża inspiracja, która tę Księgę pisze. W porządku.

¹⁵⁰ Teraz zobaczmy co tu jest powiedziane.

Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają. . . tego proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane: czas bowiem jest bliski.

¹⁵¹ Więc: „Czas jest bliski”. Jaki? Kiedy kompletne Objawienie Jezusa Chrystusa zostanie poznane przez Jego kościoły. I gdy te wieki przemijają, jest im to objawiane.

¹⁵² Teraz jesteśmy na samym końcu czasu, więc teraz jesteśmy naprawdę na samym końcu świata. Jesteśmy na końcu historii świata. I zanim ten tydzień się skończy, jeżeli Bóg będzie z nami, pomoże nam — my udowodnimy, że jesteśmy na końcu wieków kościoła. Jesteśmy w Filadel- . . . albo w Laodycejskim Wieku Kościoła, na zakończeniu wszystkich wieków. Jesteśmy na końcu świata politycznego. Jesteśmy na końcu świata przyrody. Jesteśmy na końcu wszystkich rzeczy. Jesteśmy na końcu każdej naturalnej rzeczy, gotowi wejść do środka.

¹⁵³ Niedawno gdzieś jechałem, myślę że jechałem do Shreveport, lub gdzieś jechałem. Spojrzałem. Powiedziałem: „Drzewa umierają. Trawa umiera. Kwiaty umierają. Ja umieram. Ten świat umiera. Wszystko umiera. Wszystko na tym świecie umiera”. My, siedząc tutaj tego poranka, umieramy.

¹⁵⁴ Z całą pewnością gdzieś istnieje świat, gdzie to wszystko nie umiera. Jeżeli jest taki, gdzie wszystko umiera, musi być taki, gdzie wszystko żyje. To jest to za czym my tęsknimy, żeby się dostać na to miejsce, gdzie jest. . . rosną nieśmiertelne drzewa. Och, gdzie wszystko jest nieśmiertelne i stoi w—w Bożej chwale.

155 Więc, więc przeszliśmy przez pierwsze trzy wiersze, kładąc podłozę. 1-szy: „Objawienie Jezusa Chrystusa”. 2-gi: „Zostało ono dane Janowi przez anioła”. I 3-ci, to: „Błogosławiony, błogosławieństwo dla tych, którzy czytają, i” jeśli nie umiesz czytać, „błogosławiony ten, który słucha”. Nie umiesz czytać? Po prostu słuchaj Tego. To wszystko. „Błogosławiony ten, który czyta, i” jeśli nie umiesz czytać, „błogosławiony ten, który słucha, czas bowiem jest bliski”.

156 Więc, wyobraź sobie co znaczy ten kanon, o którym pisze pisarz Jan, to był. . . To jest Jan, tutaj, po prostu wypowiada „błogosławieństwa” i tak dalej. Więc, ja myślę, że właśnie tak było w Starym Testamencie, kapłan wstawał rano i czytał Pisma. Zgromadzenie słuchało. Wielu nie umiało czytać. Dlatego on powiedział: „Błogosławiony ten, kto czyta i ten, kto słucha”. Widzicie? Czytający i słuchacz; ten, który czyta i słucha — jest błogosławiony. Więc, jeżeli po prostu usiądziesz i będziesz tego słuchał — jesteś błogosławiony. „Błogosławiony ten, który czyta, i ten który słucha, albowiem czas jest bliski”.

157 Więc, od 4 do 6 jest pozdrowienie do Kościoła. Więc my teraz chcemy przerobić 4-ty i 6-ty.

158 Więc, zanim my tam uderzymy, chcę żeby wszyscy się starali bardzo intensywnie myśleć. Więc, co To jest? To jest objawienie Jezusa Chrystusa, gdzie Bóg zdjął zasłonę z czasu. *Tutaj* jest czas, którego Jezus nie mógł widzieć, kiedy był tu na ziemi, wieki kościoła, co miało się wydarzyć. Więc Bóg zdjął zasłonę, odsłonił ją i pozwolił Janowi spojrzeć, i zobaczyć co miał uczynić każdy wiek kościoła, i zapisał to w księdze, i wysłał to do siedmiu kościołów.

159 Co to jest? Chrystus objawiony w dniach Swego—Swego działania. Ona jest pełna akcji, ta Księga. I to jest Księga prorocza, którą Chrystus dał, Bóg nam dał poprzez Swego anioła, napisana przez Jana. Błogosławieństwo dla każdego, kto będzie To czytał lub słuchał, gdy będzie To czytane, ponieważ—ponieważ zbliża się czas, kiedy to wszystko się wypełni.

160 Mam teraz dobre tło. I pamiętajcie, w myślach mamy ten Kościół. Po jednej stronie Kościół się rozpoczął; tu po tej drugiej stronie kościół się kończy. Więcej na ten temat w poniedziałek wieczorem, gdy uderzymy w wieki kościoła.

Jan, do siedmiu kościołów, które są w Azji: Łaska wam i pokój od tego, który jest, . . . który był, i który ma przyjść; i od siedmiu Duchów, które są przed tym tronem.

161 Więc, wchodzimy teraz w tajemnicze i głębokie części tych symboli. To jest adresowane do tych siedmiu kościołów, które są w Azji Mniejszej. One miały—one miały. . . Te—te wieki, tamten czas, miały przyjść w przyszłości. I on ich wychwalał, i—i chwalił ich za ich uczynki i za to, co oni zrobili. Ale teraz, to jest

adresowane do tych kościołów, siedmiu kościołów, które są w Azji Mniejszej.

¹⁶² Więc, Azja Mniejsza nie była całą Azją, Azją jako kontynentem. To była tylko mała część. Uważa się, że to ma wielkość mniej więcej stanu Pensylwania, widzicie, czy czegoś takiego, albo Indiany; po prostu mały obszar, na którym było usytuowane owych siedem kościołów. W tym czasie było więcej kościołów. I, lecz to pokazywało ich charakter. Więc ja tutaj czytam to, czego się dowiedziałem, czytając historię na ten temat.

¹⁶³ „I on jest . . . Przeklęty jest ten, który słucha i, raczej ten który Tego nie słucha”.

¹⁶⁴ I—i teraz dochodzimy do czasu tego 4-go wiersza, przy którym chcemy coś wyjaśnić. „Od Tego, który był i który jest, i ma przyjść, który ma siedem Duchów; od siedmiu Duchów, które są przed Jego tronem”. Więc, „Te Duchy”, dojdziemy do nich później.

¹⁶⁵ Więc, tutaj to jest wyrażone, jeśli zwróćcie na—na to uwagę. Również w 7-mym wierszu, albo w 8-mym wierszu, On znowu przychodzi i mówi, wyraża to ponownie. Teraz uważajcie. To jest adresowane do siedmiu kościołów. „Od Tego, który jest, który był i który ma przyjść. Który był, kiedyś; jest teraz; i który ma przyjść”. Więc, On tutaj wyraża Swoją trojaką, Swoją trojaką manifestację Swojego działania.

¹⁶⁶ Więc teraz weźmy 8-my wiersz. Za minutę do tego przejdziemy. Weźmiemy 8-my wiersz.

Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec, mówi Pan, który jest, . . . który był, i który ma przyjść, Wszchemogący.

¹⁶⁷ Więc, ciągle patrzymy na 4-ty i 6-ty wiersz, one są oba takie same. W jednym On mówi: „Temu, który był, który jest i który ma przyjść”. Co On próbuje wyłożyć Kościołowi? Swoje Bóstwo. Dzisiaj ludzie chcą z Niego zrobić proroka. On jest więcej niż prorokiem. A niektórzy ludzie chcą z Niego zrobić trzech Bogów. On nie jest trzema Bogami. On jest jednym Bogiem, który żył w trzech urządach, w trzech manifestacjach tego samego Boga.

¹⁶⁸ Więc, pamiętajcie, to jest Objawienie: „I ktokolwiek tego słucha, lecz nie zachowuje tego, co mówi ta księga, jego dział będzie zabrany z księgi życia”. Jezus nie objawia Się jako trzej Bogowie, lecz jako jeden Bóg w trzech urządach. Och! To się za chwilę stanie treściwe, kiedy wejdziemy w te wieki kościoła i zobaczymy gdzie oni to stracili. To spowodowało wielki podział na Soborze Nicejskim. I obie strony poszły w głębokie skrajności.

¹⁶⁹ I oni znowu zrobili to samo w tych ostatecznych dniach, znowu dokładnie tak jak Sobór Przednicejski, ponieważ będzie

jeszcze jeden. Z taką pewnością jak tu stoje, kościół katolicki i protestancki zjednoczą coś razem, czy też pogodzą się ze sobą. Patrzcie tam teraz, na tego arcybiskupa Canterbury. To wszystko gromadzi się teraz razem. I w Biblii nie ma nauki o trójjedynym Bogu. Jest jeden Bóg.

¹⁷⁰ I to jest objawione tutaj, w Księdze Objawienia, aby cały kanon Pisma został tu potwierdzony, i Chrystus położył na tym Swoją pieczęć. To jest To. Jeżeli ktoś coś usunie albo doda, dla niego to będzie wyjęciem z Księgi Życia. Więc, nie przystępujcie do tego egoistycznie, przystąpcie do tego z otwartym sercem i otwartym umysłem.

¹⁷¹ Więc na Soborze Nicejskim oni podjęli dwie wielkie decyzje. Na... Och, wielu z nich w owym dniu, ojców wczesnego kościoła, oni posiadali dwa skrajne spojrzenia. Jednym z nich był trójjedyny Bóg, trynitarianie. Drugim był jeden Bóg. I obie strony zaczęły istnieć i poszły po dwóch prostych gałęziach, wyszły w *ten* sposób. Trójjedyność stała się czymś takim jak osoba trzech bogów. Jedność stała się unitarianizmem, i jest tak samo błędna jak tamta była. Obie te strony poszły po tych gałęziach, lecz właśnie *Tutaj* jest objawiona Prawda.

¹⁷² Jezus nie mógł być Swoim własnym Ojcem. Podobnie, jeżeli On miał ojca, poza Duchem Świętym, to On jest nieślubnym dzieckiem. I nie... On został poczęty z Ducha Świętego, i On powiedział, że Bóg był Jego Ojcem. Więc Duch Święty i Bóg... Mamy to w Mateusza 1:18. Jeżeli... Duch Święty i Bóg musi być tą samą Osobą, albo On miał dwóch tatusiów. I On został nazwany *Emmanuel*, co znaczy: „Bóg z nami”. Kiedy On był na ziemi, uważał, że On i Ojciec są Jedno.

¹⁷³ Mam tutaj zapisane wszystkie te miejsca Pisma, żebyście mogli znaleźć, gdybyśmy mieli takie—takie pytanie, czy coś.

¹⁷⁴ Więc, kiedy On był tutaj zmanifestowany jako potrójny urząd Jego istoty, „Ten, który był, Ten, który jest, Ten, który ma przyjść, Wszechmogący”, więc tam nie ma trzech bogów; jest jeden Bóg.

¹⁷⁵ I na Soborze Nicejskim, żeby to zrobić, po to żeby to zrobić, oni musieli przyjąć trójcę, ponieważ w tym rzymskim świecie oni mieli wielu bogów. Oni modlili się do swoich zmarłych przodków. Mam tutaj tę historię i możemy to zacytować. Widzicie? Oni modlili się do swoich zmarłych przodków. Właśnie dlatego mają Świętą Cecylię, Świętego Markusa i świętego, świętego, świętego, świętego, świętego, świętego.

¹⁷⁶ A przecież Apostoł Piotr powiedział: „Nie ma żadnego innego pośrednika między Bogiem a ludźmi, oprócz tego Człowieka, Jezusa Chrystusa”. Jeden.

¹⁷⁷ Oni musieli mieć trynitariańskiego boga. Więc oni—oni mieli Jowisza, Marsa, Wenus. „I to nie było w porządku, żeby to

wszystko włożyć na jednego Boga”, więc oni to po prostu rozdzielili i z trzech urzędów Boga zrobili trzech różnych Bogów.

¹⁷⁸ Lecz On wyraźnie mówi tutaj, w Objawieniu, Kim On jest. „Ja jestem Ten, który był, Ten, który jest i Ten, który ma przyjść, Wszechmogący”. Będziemy o Tym mówić trochę później, On powiedział: „Ja jestem Alfa i Omega”, A do Z, całość, alfabet grecki. „Lilia z Doliny, Róża Sariońska; Ojciec, Syn, Duch Święty; Ten, który był, który jest i który ma przyjść; Korzeń i Latorośl Dawidowa”. On jest Bogiem, Bóg. „Bez- . . .” Pierwszy Tymoteusza 3:16, „Bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności: bo Bóg został zmanifestowany w ciele, ukazał się Aniołom, świat w niego uwierzył, został przyjęty do Chwały”. Bóg! Nie trzecia osoba albo jakiś prorok, ale Sam Bóg zmanifestował się w ludzkiej formie. Więc, to jest objawienie, pamiętajcie.

¹⁷⁹ Więc, Bóg na początku był wielkim Jahwe, który żył w Słupie Ognia, unosił się nad Izraelem i prowadził ich. To był Bóg, Anioł Przymierza. Zstąpił na górę; całą górę ogarnął Ogień. Z tej góry zleciał Ogień i napisał Dziesięć Przykazań. On został nazwany: „Bożym Ojcostwem”, dla Jego dzieci, Jego wybranej rasy ludzi, Żydów.

¹⁸⁰ Później ten sam Bóg zmanifestował się w ciele narodzonym z dziewicy, które On stworzył w łonie Marii, żył, miał świątynię, i rozciągnął, tak jakby, Swój namiot pomiędzy ludzkimi istotami. I ten sam Bóg stał się ciałem i zamieszkał między nami. Tak mówi Biblia. „Bóg był w Chrystusie”. To ciało to był Jezus. Jezus: „W Nim mieszkała cieleśnie cała pełnia Boskości”. Nie możecie z Niego teraz zrobić trzech ludzi. Nie chrzćcie w trzech Bogów. Jest jeden Bóg. Widzicie? Jeden Bóg. Więc, ten sam Bóg stał się ciałem.

On powiedział: „Przyszedłem od Boga i odchodzę do Boga”.

¹⁸¹ Po tym jak On zniknął z tej ziemi przez Swoją śmierć, pogrzeb, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, Paweł spotkał Go na drodze do Damaszku, kiedy nazywał się jeszcze „Saul”. Głos się odezwał i rzekł: „Saulu, Saulu, dlaczego ty Mnie prześladowasz?”

On rzekł: „Kto ty jesteś?”

On odpowiedział: „Ja jestem Jezus”.

¹⁸² I On był Słupem Ognia, Światłem, które oślepiło oczy apostoła. On wrócił z powrotem. Ten sam Jezus zamienił się znowu, z powrotem, w Boga Ojca. Właśnie dlatego On tu powiedział: „Ja jestem Wszechmogący”, w tej samej formie, w której On był, zanim stał się ciałem; i Jego ciało, w którym On żył, nazywało się Jezus, Człowiek, którego znamy, Jezus.

¹⁸³ Więc, tak jak wielu z was, drodzy jednościowcy, chrzci w „Imię Jezusa”, wy jesteście w błędzie. Na świecie żyje dzisiaj

setki Jezusów, lecz jest tylko jeden Pan Jezus Chrystus. On się urodził Chrystusem. Jest wielu Jezusów. Spotkałem wielu z nich. Ale jest jeden Pan Jezus Chrystus, On jest Bogiem.

¹⁸⁴ A Ojciec, Syn, i Duch Święty nie są *imionami*. To są tytuły, które odnoszą się do jednego Imienia. Oni chrzczą: „W imię ‘Ojca, Syna, Ducha Świętego’”. *Ojciec* nie jest imieniem, *Syn* nie jest imieniem i *Duch Święty* nie jest imieniem. To jest tytuł, tak jak „człowiek”. To jest właśnie to, Duch Święty. Człowiek. . . Albo duch, Duch Święty. Potem mówicie: „W imię ‘Ojca’”. Spójrzcie na ojców i na synów waszych synów. Spójrzcie na ludzi, tutaj. Widzicie? „Ojciec, Syn i Duch Święty” to nie jest imię. To jest tytuł, który odnosi się do Imienia „Pana Jezusa Chrystusa”.

¹⁸⁵ Tak na początku chrzczył Kościół apostołski. I ja poproszę, żeby ktoś pokazał mi jakiś fragment Pisma albo jakiś przypadek w historii, w którym ktoś zostałby ochrzczony w chrześcijańskim Kościele w jakiś inny sposób niż w. . . niż w Imię „Jezusa Chrystusa”, aż do czasu, kiedy się uformował kościół katolicki. I oni przyjęli „Ojca, Syna i Ducha Świętego” jako wyznanie wiary. Więc, dajcie mi historię, któregoś z historyków. Tak. Nie ma czegoś takiego. Po 304 roku naszej ery, 304, pojawił się chrzest w trójkę, w trójjedynego Boga: „Boga Ojca, Boga Syna, Boga Ducha Świętego”. To jest pogaństwo.

¹⁸⁶ Zanim zakończy się ten tydzień, przeczytam wam to z tych książek i pokażę wam na podstawie Biblii. Mówimy dzisiaj rano o Objawieniu i udowadniamy gdzie ono przyszło, i w jaki sposób to zaczęło istnieć. Z powrotem do Prawdy, bracie! Jesteśmy w dniu ostatecznym.

¹⁸⁷ Poczekajcie aż dojdziemy do tego kościoła efeskiego i porównamy go z laodycejskim, i zobaczymy, co stało się pomiędzy nimi. Zobaczycie jak ta rzecz się wkradła. Doszło do wieku Lutra, gdzie powiedziano: „Masz imię, że ‘żyjesz’, lecz jesteś martwy”. Już samo słowo *Sardes* oznacza „martwy”. Oni zgubili to w ciągu tych piętnastu stuleci Ciemnych Wieków. Każdy z tych kościołów zachował to do tego czasu. Gdy oni później mieli Sobór Nicejski w roku 606, oni wtedy obalili to Imię i zrobili z Tego trzech Bogów.

¹⁸⁸ On tutaj powiedział: „Ja jestem Ten, który był, Ten, który jest i przyjdzie, Wszchemogący”. Pewnie.

¹⁸⁹ On miał potrójną Istotę na tej ziemi. Kiedy On był na ziemi, On był potrójną Istotą. Na ziemi On był Prorokiem. On jest również w Niebie, Kapłanem. I kiedy On ponownie wróci na tę ziemię — On będzie Królem. Prorok, Kapłan i Król. Ten, który był, który jest i który ma przyjść. „Ten, który był”, to był Jezus, prorok. „Ten, który był teraz”, jest Kapłanem, który składa duchowe ofiary, Najwyższym Kapłanem, który może być dotknięty przez poczucie naszej słabości, i objawia Sie, i

udowadnia, że jest pomiędzy nami: Prorok, Kapłan i Król, lecz Jeden Bóg.

¹⁹⁰ Kiedy On był na ziemi, On był Prorokiem, Słowem. „Wiernym świadkiem”, jak trochę później nazywa Go Biblia. Prorok jest wiernym świadkiem. On był Kapłanem, a kiedy . . . On teraz jest Kapłanem, a kiedy przyjdzie, On będzie Królem.

¹⁹¹ Kiedy wróćcie, przeczytajcie Objawienie 15:3, zobaczycie to w Objawieniu 15:3. Otwórzmy to i zobaczymy, co On . . . czy On będzie Królem, czy On jest Królem, kiedy przychodzi. Teraz przejdziemy do 15-go rozdziału Objawienia i 3-ciego wiersza.

I zaśpiewali pieśń Mojżesza, służy Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe i prawdziwe są twoje drogi, Królu świętych.

¹⁹² Kim On był na ziemi? Prorokiem. Jak ludzie poznali, że On był Prorokiem? On uczynił znak Mesjasza, który był Prorokiem. Och, niech będzie błogosławione Imię Pańskie! W jaki sposób oni Go przeoczyli? Ponieważ oni wypatrywali czegoś innego. On uczynił znak Mesjasza, a oni nie chcieli tego słuchać. On był Prorokiem.

¹⁹³ Mojżesz powiedział: „Pan, wasz Bóg, wzbudzi wam Proroka podobnego do mnie. I stanie się, że ci, którzy nie będą słuchać tego Proroka, zostaną wytępieni spośród ludu”.

¹⁹⁴ On był Prorokiem na ziemi, teraz, ponieważ czym On był? „Wiernym świadkiem Bożego Słowa”. Amen. On był Bożym Słowem, zmanifestowanym.

¹⁹⁵ Ewangelia Świętego Jana, 1-szy rozdział.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo.

A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami . . .

¹⁹⁶ On był wiernym i prawdziwym świadkiem Bożego Wiecznego Słowa. On był Słowem, był Bożym Słowem. A będąc Słowem, On był Prorokiem. Ponieważ Boże Słowo przez Niego przepływało. On miał mówić tylko To. „Sam z Siebie nic nie mogę zrobić, lecz tylko to, co Ojciec Mi pokaże, że mam zrobić. Nie Ja czynię te dzieła. Lecz Ojciec, który mieszka we Mnie, On dokonuje tych dzieł. Ja i Mój Ojciec jesteśmy Jedno. Mój Ojciec jest we Mnie”, powiedział Jezus, ten Człowiek, ta Świątynia.

¹⁹⁷ Bóg ma wiele tytułów: Jehowa, Jehowa-Jireh, -Rafa, -Manasses. Och, wiele! On ma siedem złożonych odkupieńczych imion. On ma wiele tytułów: Róża Saronka, Lilia z Doliny, Gwiazda Poranna; Ojciec, Syn, Duch Święty. To wszystko. Lecz On ma jedno ludzkie Imię. Bóg miał tylko jedno Imię, a było nim „Pan Jezus Chrystus”.

198 On kiedyś się urodził Chrystusem, Panem. Osiem dni później Duch Święty nadał Mu Imię „Jezus”. Jego matka dała Go obrzezać i nazwała Go „Jezus”. On się urodził Chrystusem.

199 Tak samo ja urodziłem się Branhamem. Byłem Branhamem kiedy się urodziłem i dano mi imię „William”.

200 Amen. A On urodził się Chrystusem, Zbawicielem. I kiedy miał osiem dni, dano Mu imię „Jezus”. I On był zmanifestowanym Panem Chwały. Więc On jest Panem Jezusem Chrystusem, Bogiem Chwały, zmanifestowanym pomiędzy nami. Och, tutaj On jest!

201 Na ziemi On był Prorokiem. W Chwale — On jest Kapłanem. Kiedy przychodzi — On jest Królem. Och! Ja to lubię.

Prorok: „Wierny świadek Słowa”.

Kapłan: „Przed Bogiem ze Swoją Własną Krwią”.

Król: „Król świętych”. Więc, nie król tego świata. On jest Królem świętych. Nad ludźmi panują ziemscy królowie. Lecz my również mamy Króla i Królestwo. Właśnie dlatego postępujemy inaczej.

202 Tak jak niedawno mówiłem o mojej żonie, szliśmy tutaj do sklepu i widzieliśmy niemal cud. To było lato a jakaś kobieta miała sukienkę. I ja powiedziałem: „To jest dziwna rzecz”. Powiedziałem: „Gdybym miał aparat — zrobiłbym tej pani zdjęcie”. Widzicie? Ponieważ my. . . To była pierwsza kobieta w spódnicy, którą zobaczyliśmy, wiecie, ubrana tak jak przystoi damie, wszystkim kobietom.

203 Ona powiedziała: „Więc, Bill, dlaczego tak jest, że nasi ludzie tak się ubierają, czy to dlatego, że nam—nam przykazano?”

204 Ja powiedziałem: „To nie są nasi ludzie. To jest Boży lud. Od Bożego ludu wymaga się świętości”.

Powiedziała: „Więc, czy oni nie chodzą do kościoła?”

205 Ja powiedziałem: „*Tam* jest pewna pani, która śpiewa w chórze, w jednym z tutejszych zborów”.

„Więc, dlaczego tak jest?”

206 Ja rzekłem: „Ponieważ ona nie jest nauczana niczego innego”. To jest dokładnie tak.

207 To jest ten cielesny kościół, przejdziemy do tego w tym tygodniu; Kościół duchowy, kościół cielesny. One wszystkie dryfują z powrotem do kościoła mamusi, tak mówi Biblia w Objawieniu 17, one to miały zrobić. One wracają z powrotem właśnie teraz, one wszystkie się tak zachowują, organizują się. „Więc, my jesteśmy *pewną*. . . My się organizujemy. My jesteśmy *tym* i my jesteśmy *tamtym*”. Na początku tak nie było. Usuwały całą moc z kościoła i nadają ją biskupowi lub papieżowi. Bóg jest w Swoim Kościele, pomiędzy Swoim ludem, manifestuje Się wszędzie i to przez laików, teraz. Ale w tym dniu. . .

Ona powiedziała: „Więc, czy my nie jesteśmy Amerykanami?”

²⁰⁸ Ja powiedziałem: „Nie. Mieszkamy tutaj, lecz nie jesteśmy Amerykanami. Jesteśmy chrześcijanami. Nasze Królestwo jest z Góry”.

²⁰⁹ I jeśli nasze życie pochodzi Stamtąd, to w taki sposób postępujemy. Ponieważ pochodzimy. . . Nasze Życie pochodzi ze świętego Miejsca. Tam się inaczej wygląda. Tam się inaczej ubiera. Kobiety mają Tam długie włosy. I one nie noszą na twarzy manikiuru. I—i one nie noszą szortów. One—one noszą spódnice i długie szaty, i suknie. I one mają długie włosy i tak dalej. Więc natura tego, Stamtąd, odbija się z powrotem na nas.

²¹⁰ Mężczyźni nie palą, nie żują, nie kłamią, nie kradną. Oni pochodzą, ich duchy pochodzą ze świętego Miejsca, to jest powodem ich świętego postępowania, jeden drugiego uznaje za brata. A—ha. To jest to.

²¹¹ My jesteśmy z jakiegoś Królestwa i mamy jakiegoś Króla. I On jest Królem świętych. A słowo *święty* pochodzi od słowa „ci uświęceni”. Więc kiedy ktoś jest uświęcony, Chrystus, Duch Święty, wchodzi do serca i staje się ich Królem. O, ludzie! To powinno trafić do przekonania. Och! Gdy poświęcone Boże naczynie. . . Chrystus, ten Król, Duch Święty wchodzi do środka. I On. . . Król ma Swoje królestwo. Amen. Wtedy cała twoja istota jest pod panowaniem Króla świętych. Królestwo! Każde ziemskie królestwo zostanie wstrząśnięte, zburzone przez moc atomową. Lecz Biblia mówi: „My otrzymujemy Królestwo, które nie może zostać poruszone”. Amen. Tutaj jest On, Król świętych.

²¹² Chciałbym żebyście również zwrócili uwagę na symbole Chrystusa w Biblii i tutaj na ziemi. Na ziemi On był Prorokiem. Wierzycie w to? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Prorok jest Słowem. My o tym wiemy. Słowo *prorok* oznacza „boski wykładowca Słowa”. Boskie Słowo zostało zapisane, a prorok ma w sobie boskiego Ducha Boga. I wiecie, prorok w Starym Testamencie był nazywany „bogiem”. Ilu z was o tym wiedziało?

²¹³ Jezus powiedział: „Jeżeli oni nazywali ich bogami. . . Czy nie jest napisane w waszym prawie, że są: ‘Wy jesteście bogami’? A skoro oni nazywali ich ‘bogami’, proroków, do których przyszło Boże Słowo, jak możecie potępiać Mnie, gdy mówię, że jestem Synem Bożym?”

²¹⁴ Ponieważ on był nazwany „bogiem”, bo nosił w sobie Słowo Boga, TAK MÓWI PAN. Dlatego słowo *prorok* oznacza: „nie wolno mieszać się do jego—jego interpretacji”. Widzicie? Jeżeli Bóg. . . On mówi: „Jeżeli jest pomiędzy wami ktoś duchowy, albo prorok, Ja, Pan, będę do niego mówił. Jeżeli stanie się to, co on powie, to słuchajcie go, ponieważ Ja jestem z nim. Lecz jeśli to się nie stanie, to nie słuchajcie go; Ja go nie posłałem”. Tak można to

rozpoznać. A więc, widzicie, boska interpretacja Słowa musi się zgadzać z tym ostatnim objawieniem dla tego kościoła.

²¹⁵ On jest Bogiem, Wszchemogącym. Na ziemi On był Prorokiem, który jest orłem. Ilu z was wie, że proroka uważano za orła? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.]

²¹⁶ Orzeł jest najsilniejszym ptakiem jakiego mamy, najpotężniejszym. Nieraz ich skrzydła mają cztery i pół metra, od jednego krańca do drugiego. On może wylecieć tak wysoko, że gdyby jakiś inny ptak spróbował polecieć za nim, rozpadłby się, pióra by mu poodpadały, i on by się rozpadł. Z jakiego powodu? On ma specjalną budowę. I co mu to da, że wzbije się tak wysoko, skoro on tam, na górze, i tak nie widzi, co robi? Mówicie o jastrzębim wzroku? Powinniście zobaczyć orle oczy.

²¹⁷ Jastrząb może dojrzeć kurczaka. Zgadza się. Tak właśnie jest z tymi niektórymi jastrzębiami dzisiaj. A-ha. Lecz mówię wam, orzeł tak leci, że gdyby jastrząb próbował polecieć za nim — umarłby. On by się udusił. On się nie może dostać do tych sfer, do których orzeł może.

²¹⁸ Dlatego on ma oczy, które widzą tak daleko, kiedy on jest tam w górze. Więc właśnie z tego powodu Bóg nazywał Swoich proroków „orłami”. On wzbija się tam wysoko i on jest orłem. On może widzieć bardzo daleko.

²¹⁹ I Chrystus był na ziemi Orłem. Kiedy On umarł, On był Kapłanem, więc, On się przez to stał Barankiem. Czy to jest w porządku? [Zgromadzenie mówi: „Tak jest”—wyd.] A kiedy On ponownie wraca — On jest Królem, więc, On będzie Lwem, amen, Lwem z pokolenia Judy. Amen. On jest Orłem, Barankiem i Lwem; amen, Ojcem, Synem i Duchem Świętym; Prorokiem, Kapłanem i Królem; Tym, który był, który jest i przyjdzie; Wszchemogącym; Alfa i Omega, od początku do końca, Wiecznym Bogiem.

²²⁰ Chciałbym was zapytać, niektórych z was, drogich katolików, którzy to nazywacie: „Wiecznym synostwem Boga; Bóg, Wieczne synostwo Jezusa Chrystusa z Bogiem”. Jak wy możecie mówić takie słowa? Ja jestem bałwanem z siedmioklasowym wykształceniem, ale wiem odrobinę więcej. Słowo syn musi mieć początek. Więc, jak On może być Wiecznym i być synem? Wieczność nie ma początku ani końca. Więc, On nie może być synem, Wiecznym synem, i mieć początek, ponieważ nie ma czegoś takiego jak Wieczny syn. Syn miał początek, więc on nie może być Wieczny.

²²¹ Widzicie, On jest Wiecznym Bogiem, nie Wiecznym synem. Chwała! Wszchemogący, Jehowa—Jireh, Jehowa—Rafa, zmanifestowany w ciele: „W Nim mieszkała cielesnie cała pełnia Boskości”.

²²² A w Dniu Pięćdziesiątnicy, kiedy ten Słup Ognia zstąpił na ludzi, czy zwróciliście uwagę, że On Się rozdzielił? I języki Ognia

usiadły na każdym z nich. Ogień, podobny do języków, usiadł na każdym z nich. Co czynił Bóg? Rozdzielał Się do Kościoła, pomiędzy nich, dając to niewiastom, mężczyznom i wszystkim; to były części Jego Ducha, rozdzielił Samego Siebie pomiędzy Swój Kościół.

²²³ Jak może człowiek przyjść i powiedzieć: „Papież jest tym świętym człowiekiem. Biskup jest tym świętym człowiekiem”? Tym Świętym Człowiekiem jest Chrystus, Duch Święty w nas. Jak możecie mówić, że ci laicy nie mają nic do powiedzenia? Każdy z was ma coś do powiedzenia. Każdy z was ma pracę do wykonania. Każdy z was ma nosić to Przesłanie. Chwała!

²²⁴ Duch Święty rozdzielił Się w Dniu Pięćdziesiątnicy. Bóg rozdzielający Siebie. „Owego dnia poznacie, że Ja jestem w Ojcu, Ojciec we Mnie; Ja w was, i wy we Mnie”.

²²⁵ „Owego dnia”, Duch Święty, „ponad wszystkimi, we wszystkich, przez wszystkich”. Amen. Tutaj to jest. Duch Święty ma prawo poruszać się gdziekolwiek chce, nad kimkolwiek chce. Nie musicie przyjmować tego, co mówi jakiś biskup albo jakiś kapłan. On jest naszym jedynym Kapłanem, prawda, Najwyższym Kapłanem. Więc: Prorok, Kapłan i Król.

²²⁶ Teraz:

I... Jezusa Chrystusa, który jest świadkiem wiernym, ... pierworodnym z umarłych, ... (Przejdziemy do tego)... i księciem nad królami ziemskimi. Temu, który nas kocha i który nas obmył z naszych grzechów w swojej własnej krwi,

²²⁷ To słowo *obmył*, w rzeczywistości, w greckim, oznacza: „uwolnić”. On nas uwolnił z naszych... Byliśmy przywiązani do ziemi poprzez nasz grzech. Nie widzieliśmy, nie słyszeliśmy, nie mieliśmy żadnego pojęcia o Niebie, ani niczego. Lecz kiedy zstąpiła ta Krew, Ona odcięła tę linę i my zostaliśmy uwolnieni. Och!

²²⁸ Czytałem kiedyś jedną historię, to jest... to może tutaj dobrze pasować. Pewien rolnik złapał wronę i przywiązał ją. Powiedział: „To będzie nauczka dla innych wron”. Więc on przywiązał tę starą wronę sznurem za nogę i to biedactwo prawie umarło z głodu. Była tak słaba, że ledwie mogła chodzić.

²²⁹ Właśnie tak niektóre z tych organizacji i kościołów związały ludzi. „Po prostu nie mogą! Więc, tylko *tak* daleko możesz się posunąć. Dni cudów są przeszłością”. Tak. Jesteście po prostu związani. To wszystko. „Nie ma czegoś takiego jak Duch Święty. On nie mówi językami tak jak kiedyś”.

²³⁰ On jest Bogiem. „On jest po prostu tym samym wczoraj, dzisiaj i na wieki”, Hebrajczyków 13:8, żyjącym we wszystkich kościołach. Dojdziemy do tego po dzisiejszym porannym zgromadzeniu. Widzicie? On jest Bogiem, który żyje w każdym

wieku kościoła. On będzie żył w każdym wieku kościoła i będzie żył w Swoim ludzie jako . . . przez Wieczność. Ponieważ my teraz mamy w sobie Życie Wieczne.

²³¹ Więc ta denominacja go związała, widzicie, „Więc, dni cudów przeminęły. Nie ma czegoś takiego jak Boskie uzdrowienie”. To biedactwo kuśtykało, aż było tak słabe, że ledwo chodziło.

²³² Lecz pewnego dnia przechodził tamtędy jakiś dobry człowiek i powiedział: „Wiecie, ta stara biedna wrona, szkoda mi jej. Ona się może dostać do tego zboża, lecz tak czy owak, ona tylko w ten sposób może żyć. Ona musi mieć coś do jedzenia. Więc, ona nie widzi żadnej różnicy, ona tu po prostu przyleciała dla tego ziarna. Więc jeśli . . .” On wtedy wziął swój . . . i wziął nóż, i odciął tę starą wronę, żeby była wolna.

²³³ I wiecie, przyleciały tam inne wrony, przyleciały i powiedziały: „Chodź, Wrono Jasiu. Lećmy na Południe. Nadchodzi zimna pogoda”.

²³⁴ Wiecie co? Ta wrona posuwała się tylko tak daleko, jak mogła wcześniej. Ona mówiła: „Ja tego nie mogę zrobić. To nie jest, to nie jest dla nas na ten dzień. My—my tego po prostu nie możemy robić”. Widzicie? Ona była tak długo związana, aż w końcu myślała, że dalej jest związana. Widzicie?

²³⁵ I tak jest z wieloma ludźmi, jesteście związani przez wyznania wiary i denominacje, z tą starą matką, prostytutką, która wam mówi, że „Jezus Chrystus nie jest ten sam. I nie ma czegoś takiego jak uzdrowienie. Nie ma chrztu Duchem Świętym. Nie ma takich rzeczy jak to”. Próbują wam to wmówić. Byliście związani tak długo, że dalej myślicie, iż jesteście związani.

²³⁶ Ten dobry Człowiek, Chrystus, darował Swoją Krew, by móc nas obmyć oraz uwolnić nas z naszego grzechu. Czym jest grzech? Poproszę żeby mi ktoś powiedział. Czym jest grzech? *Grzech* to „niewiara”. Tak jest. „Ten, kto nie wierzy, już jest potępiony”.

²³⁷ I twój grzech jest jedyną rzeczą, która cię powstrzymuje od wolności. Jest tak dlatego, że Bóg cię odciął i uwolnił od twojej niewiary, ale ty jesteś tak związany wyznaniem wiary, że ciągle myślisz, iż jesteś związany. Po prostu umierasz z głodu, widzisz, kuśtykasz wokół: „Ja jestem presbiterianinem. Ja jestem metodystą. Ja jestem baptystą. Oni mi mówią, (Ja jestem Kościołem Chrystusowym), ‘Dni cudów przeminęły. Nie ma czegoś takiego’”.

²³⁸ Ty biedna wygłodzona wrono! Czemu nie ruszysz się tego poranka? Dlaczego nie odlecisz? Alleluja! „Wznies się na skrzydłach poranka i odleć do Syna Sprawiedliwości, z uzdrowieniem na Jego skrzydłach”. Amen. To jest to. To jest to, bracie, sostro. Och! „Ten, kogo Syn odciął na wolność, jest naprawdę wolny”. Tak jest!

239 „Więc, mój pastor . . .” To nic. Biblia mówi: „Jesteś wolny”. Tak jest. Jesteś wolny.

„Mój kościół . . .”

240 Więc, odetnij się na wolność. „On nas obmył Swoją Własną Krwią i uwolnił nas z naszych denominacji”, i uwolnił nas, żebyśmy mogli myśleć samodzielnie, działać samodzielnie, mówić samodzielnie, i postępować samodzielnie.

241 „Więc, gdybym wrócił i powiedział pastorowi, że muszę być na nowo ochrzczony, on by . . .”

242 A co z tym, że „Jesteś wolny”? To jest objawienie, widzicie. W porządku. Jesteś wolny.

243 Jeżeli zostałeś w *ten* sposób pokropiony solniczką, w imię: „Ojca, Syna i Ducha Świętego”, tutaj jest basen, dziś rano go przygotowali, jest w nim woda. Widzisz? Tak jest. To nie jest w porządku.

244 Więc ty już więcej nie jesteś związany. Jesteś wolny, ale ty może o tym nie wiesz. Lecz pozwól, że powiem ci dzisiejszego poranka, Biblia mówi: „On nas uwolnił z naszych grzechów, z naszej niewiary, abyśmy mogli przyjąć Objawienie Jezusa Chrystusa”. Wyjdź na wolność! . . . musisz przyjmować tego, co jakikolwiek kościół o Tym mówi. Przyjmij to, co Bóg o Tym mówi. Oto Jego Objawienie, które objawia Kim On jest.

245 „Zawsze wierzyłem, że Bóg Ojciec ma długą, białą brodę, białe włosy; Syn jest mężczyzną w średnim wieku; a Duch Święty jest chłopcem—maskotką”. Bracie, to jest pogaństwo. Jeżeli wierzysz w trzech Bogów — to jest pogaństwo.

246 Już samo pierwsze Przykazanie, jakie jest pierwsze Przykazanie? „Słuchaj, O, Izraelu: Ja jestem PANEM, twoim Bogiem, jednym Bogiem”. To jest to.

247 On jest jednym Bogiem, nie trzema bogami. On żył w trzech urzędach, służył na trzech miejscach. On jest Prorokiem, Kapłanem i Królem. On jest Orłem, Barankiem i—i Lwem. On jest Lilią z Doliny, Różą Sariońską, Lilią z Doliny i Gwiazdą Poranną, Korzeniem i Latoroślą Dawidową. On jest od A do Z. On jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym. On jest tym wszystkim, lecz On jest Jeden. On jest jednym Bogiem. To są Jego tytuły, które Go dotyczą, ale jest jeden Bóg.

248 Nie było takiego człowieka na żadnej stronie w Biblii, ani w historii, aż do kościoła katolickiego, który byłby ochrzczony przez zanurzenie w imię „Ojca, Syna, Ducha Świętego”.

249 Jeśli pokażecie mi stronicę, albo cokolwiek, napiszcie to i połóżcie mi to tutaj dziś wieczorem, a ja wyjdę z tego kościoła, mówiąc: „Jestem obłudnikiem; uczyłem ludzi źle”. Możecie mi pokazać jeden tekst z Pisma albo przynieść mi jedną historię, autentyczną historię, która pokaże mi gdzie w Biblii byli kiedykolwiek ludzie ochrzczeni w imię „Ojca, Syna i Ducha

Świętego”. Albo przynieście mi jedno Pis- . . . lub jedną książkę historyczną, jedną stronę, jeden cytat z historii, gdzie ktoś był kiedykolwiek ochrzczony w imię „Ojca, Syna i Ducha Świętego” przed Soborem Nicejskim w kościele katolickim. Przyjdźcie i przynieście mi to; a ja przypnę sobie na plecach napis i będę szedł przez Jeffersonville, a wy będziecie za mną trąbić klaksonem. Umieście tam napis: „Falszywy prorok, który zwodzi ludzi”.

²⁵⁰ I, pastorze, jeżeli tutaj jesteś tego poranka, i ty to robisz, to powinieneś pozwolić, żebym ja tak zrobił z tobą. Widzisz? Chodź, pokaż mi. Ale ty się boisz.

²⁵¹ Więc, co to jest? To jest Objawienie. To jest Objawienie. I to jest Duch Święty, Chrystus, który posyła Swoje Przesłanie do kościołów. Słuchajcie Tego. Słuchajcie Tego. To jest to, czego uczy Biblia.

²⁵² Skąd to się wzięło? Jeżeli tylko się nie pogniewacie, nie odejdziecie, to w ciągu tego tygodnia dowiecie się o Soborze Nicejskim. Dowiecie się o *Dwóch Babilonach* Hislopa. Dowiecie się. . .

²⁵³ Więc, historia Josephusa jest w porządku, lecz on napisał tylko jeden paragraf na temat Chrystusa, powiedział: „Był pewien człowiek imieniem Jezus, który chodził wszędzie i uzdrawiał ludzi. I-i on umarł, albo nie, Piłat go zabił, i—i albo Herod go chyba zabił. A później uczniowie poszli, wykradli jego ciało i ukryli je. I oni tam co wieczór przychodzili, odcinali sobie po kawałku i jedli go”. Powiedział: „Oni byli kanibalami”. Więc oni przyjmowali komunie, widzicie. Cieleśny umysł! Josephus nie jest kimś, kogo trzeba słuchać.

²⁵⁴ Lecz weźmy *Księgę Męczenników Foxa*. Ona jest dobra i autentyczna. *Księga Męczenników Foxa*, ilu z was ją kiedykolwiek czytało? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Pewnie. *Wczesne Wieki* Pembera, albo—albo *Dwa Babilony* Hislopa, albo—albo coś naprawdę autentycznego. Albo to—to jest najlepsze, co mamy, Sobór Nicejski, Sobór Przednicejski i Sobór Nicejski. I wy się tam dowiecie, że to nie było nigdy wspomiane, przez żadne osoby.

²⁵⁵ Weźcie Święte Pisma i zobaczcie, czy kiedykolwiek w Biblii ktoś był ochrzczony przy użyciu tych tytułów, imienia „Ojca, Syna i Ducha Świętego”. To oznacza trzech bogów. To jest dla pogańskiej ceremonii. A katolicyzm nie jest na świecie niczym innym niż pogańską formą chrześcijaństwa. I z kościoła katolickiego wyszedł Marcin Luter, John Wesley, baptyści, prezbiterianie, i tak dalej.

²⁵⁶ Lecz w dniach ostatecznych, pomiędzy tymi miejscami, miały zostać umieszczone drzwi, które na nowo otworzyły Prawdę, że: „Biblia tak mówi”, i w tych ostatecznych dniach miał przyjść na ziemię wielki prorok. I my wierzymy, że on

przychodzi. Uważajcie. I on będzie miał Kościół. Teraz, my to będziemy widzieć, teraz.

²⁵⁷ Teraz, pamiętajcie, to jest Objawienie. Nie można z Tego nic ujmować. Teraz, co za wyzwanie! Znajdźcie jedną osobę w Biblii, jedno miejsce, w którym kiedykolwiek ochrzczono kogoś w imię „Ojca, Syna, Ducha Świętego”, albo pokropiono kogoś na odpuszczenie grzechów, znajdźcie to w Biblii. Nigdy tak nie było. I każda osoba, bez względu na to w jaki sposób była ochrzczona, musiała przyjść i zostać ponownie ochrzczona w Imię „Jezusa Chrystusa”, aby otrzymać Ducha Świętego.

²⁵⁸ Dzieje 19: „Paweł obszedł wyżynne wybrzeże Efezu i znalazł pewnych uczniów”. On powiedział: „Uczniów”. Oni mieli wspaniałe zgromadzenie. Szli za człowiekiem, który nazywał się Apollos, który był nawróconym prawnikiem; baptystą, który uwierzył w Jana Chrzciciela i na podstawie Pisma udowadniał, że Jezus jest Chrystusem.

²⁵⁹ Paweł przechodził tamtędy i spotkał Akwilę i Pryscyllę, w 18-tym rozdziale Dziejów. A później poszedł na obiad, lub coś w tym stylu, z Akwilą i Pryscyllą. Oni mu powiedzieli o tym wielkim mężu. Oni go poszli posłuchać. On mu się tego wieczora przysłuchiwał. Powiedział: „On jest bardzo dobry. To jest bardzo fajne. To jest dobre. Ale”, powiedział: „czy przyjęliście Ducha Świętego, odkąd uwierzyliście?”

²⁶⁰ Co z wami, biedni baptyści, tam z tyłu, czy wierzycie, że przyjmujecie Ducha Świętego, *kiedy* uwierzycie?

On powiedział: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, *odkąd* uwierzyliście?”

Ktoś powiedział: „Tak tam nie było napisane”.

²⁶¹ Ja się temu przeciwstawiam. Mam tutaj grecki oryginał, a także hebrajski. Biblia to mówi zarówno po grecku, jak i po hebrajsku, a także po aramejsku. We wszystkich trzech, ja je tu mam, jest powiedziane: „Czy przyjęliście Ducha Świętego *odkąd* uwierzyliście?” Tak jest. „Czy przyjęliście Ducha Świętego odkąd uwierzyliście?”

²⁶² Więc, on powiedział: „My nie wiemy czy jest jakiś Duch Święty”.

On wtedy powiedział: „W co zostaliście ochrzczeni?”

²⁶³ Oni odpowiedzieli: „My już zostaliśmy ochrzczeni przez męża, który ochrzcił Pana Jezusa Chrystusa. Zostaliśmy ochrzczeni chrztem Janowym”, może nawet w tym samym zbiorniku wodnym, „ten sam człowiek”.

²⁶⁴ Paweł powiedział: „To nie będzie działać. On tylko chrzcił ku pokucie, nie na odpuszczenie grzechów”.

²⁶⁵ Więc, niektórzy z was jednościowcy chodźcie i—i chrzćcie niewłaściwie. Wy chrzćcie do, dla zbawienia. Woda nie

zbawia człowieka; to ma być Krew, pokuta. Nie przez chrzest ku odrodzeniu. Nie, panowie. Odrodzenie przychodzi przez Ducha. Chrzest jest—jest zewnętrznym wyrażeniem, że nastąpiło wewnętrzne dzieło odrodzenia. Widzicie? W porządku. Zauważcie.

²⁶⁶ On powiedział: „Czy przyjęliście Ducha Świętego odkąd uwierzyliście?” Oni powiedzieli . . .

On powiedział: „My nie wiemy czy jest jakiś Duch Święty”.

On rzekł: „Jak zostaliście ochrzczeni?”

Powiedzieli: „Zostaliśmy ochrzczeni przez Jana”.

²⁶⁷ On rzekł: „Jan naprawdę chrzczył ku pokucie, ku pokucie, mówiąc że: ‘powinniście wierzyć w Niego’, Baranka, Ofiarę, która miała przyjść, w Pana Jezusa Chrystusa”. I kiedy oni To usłyszeli, zostali ochrzczeni ponownie w Imię Jezusa Chrystusa. Potem Paweł położył na nich ręce i oni przyjęli Ducha Świętego, mówili językami i prorokowali.

²⁶⁸ Powiedzcie mi, że to nie jest Pismo i pokażcie mi jakieś miejsce, gdzie ktokolwiek był kiedykolwiek ochrzczone w jakiś inny sposób, w Nowym Testamencie, niż w Imię Pana Jezusa Chrystusa. Pokażcie mi.

²⁶⁹ Święty Agabus i wielu innych, którzy później byli chrzczeni, aż do czasu Soboru Nicejskiego, każdy z nich był ochrzczone w Imię Jezusa Chrystusa. Misjonarze napełnili pola misyjne Imieniem Jezusa Chrystusa.

²⁷⁰ Lecz kiedy nadszedł Sobór Nicejski, oni musieli mieć trzech bogów. Oni usunęli Pawła . . . czy usunęli Jowisza i umieścili tam Pawła. Oni usunęli Wenus i umieścili tam Marię. Oni mieli wszelkiego rodzaju bogów, wszelkiego rodzaju świętych i wszystko inne, stworzyli chrzest w trójcę, i tym karmili protestantów. I oni dalej to łykają.

²⁷¹ Lecz teraz przyszło Światło wieczorne. Prorok powiedział: „Czas wieczora dla nas Światłem jest”.

Czas wieczora dla nas Światłem jest,
I do Chwały drogę znamy też;
W wodnej drodze tej, dzisiaj Światło jest,
Zanurzeni w cennym Imieniu Jezus.
Młodzi, starzy, pokutujcie wraz,
A Duch Święty pewnie będzie w was.
Wieczorny nastał Blask,
Bóg i Chrystus Jedno są, to fakt.

²⁷² Wierzycie w To? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Piotr powiedział w Dniu Pięćdziesiątnicy: „Niechaj to będzie wam wiadome, domu Izraela, że Bóg uczynił tego samego Jezusa, Którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem jak i Chrystusem”; 16-ty wiersz, 2-gi rozdział. Tak. „Bóg uczynił tego samego

Jezusa, Którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem, jak i Chrystusem. Niech cały dom Izraela wie to na pewno”.

²⁷³ Niedawno rozmawiałem z pewnym Żydem, tam w Domu Dawida, on rzekł: „Wy poganie nie możecie rozciąć Boga na trzy części i podać Go Żydowi. My wiemy troszeczkę więcej”.

²⁷⁴ Ja powiedziałem: „To jest właśnie to, rabbi. My nie rozcinamy Boga na trzy części”. Powiedziałem: „Czy wierzysz prorokom?”

On powiedział: „Pewnie”.

Ja powiedziałem: „Wierzysz w Izajasza 9:6?”

On mówi: „Tak”.

Ja mówię: „O kim prorok mówi?”

„O Mesjaszu”.

Powiedziałem: „Kim będzie Mesjasz dla Boga?”

On na to: „On będzie Bogiem”.

Ja mówię: „Tak jest”. Amen.

Widzicie, tutaj to macie. Widzicie, nie możecie rozciąć Go na trzy części.

²⁷⁵ Jeżeli wy, misjonarze, tutaj. . . Jeden z nich jeździ do Żydów, myślę że ten człowiek *tutaj* siedzi. Nigdy nie próbujcie podawać Żydowi żadnego: „Ojca, Syna i Ducha Świętego”. On wam od razu powie, że on wie skąd to się wzięło, z „Soboru Nicejskiego”. On tego nie będzie słuchał. Ale pokażcie mu, gdzie ten Bóg stał się ciałem, i że On jest jedynym istniejącym Bogiem. Bogiem, który stał się ciałem w ludzkiej formie i żył pomiędzy nami, by nas uświęcić; usunąć na bok, aby On Sam mógł wejść do środka w formie Ducha Świętego. Bóg, Ojciec, Duch Święty to ta sama Osoba.

²⁷⁶ Biblia mówi w—w genealogii Jezusa Chrystusa, w 1-szym rozdziale Mateusza, Ona mówi: „Abraham zrodził Izaaka. Izaak zrodził Jakuba”. I tak dalej, mówi, a potem w . . . Pozwólcie, że to przeczytam, a wtedy będziecie wiedzieć o czym ja mówię. Mateusz, 1-szy rozdział. I my będziemy. . . Więc, zacznijmy od 18-tego wiersza.

A z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak: Gdy . . . jego matka, Maria, została posługibona Józefowi, zanim się zeszli, okazało się, że miała w sobie dziecko . . .

²⁷⁷ „Boga Ojca”? Czy tam jest tak napisane? [Zgromadzenie mówi: „Nie”—wyd.] Miała Dziecko z Kim? [„Duchem Świętym.”]. . . [Puste miejsce na taśmie.] Myślałem, że Bóg Ojciec był Jego ojcem? Więc, Bóg, Ojciec i Duch Święty to jest ten sam Duch, albo On miał dwóch ojców.

A Józef, jej mąż, będąc człowiekiem prawym, . . . nie chciał jej znieśliwić, miał zamiar . . . potajemnie ją opuścić.

Ale gdy nad tym rozmyślał, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: Józefie, synu Dawida, nie bój się . . . przyjąć Marii, żony swojej: albowiem to, co się w niej poczęło, jest z . . .

278 „Boga Ojca”? Ha? [Zgromadzenie mówi: „Nie. ‘Ducha Świętego’—wyd.] „Ducha Świętego”. Więc, kto był Ojcem Jezusa Chrystusa? [„Duch Święty”.] Duch Święty. Kim jest Ten w was? [„Duch Święty”.] Więc, to jest także Bóg Ojciec. Nie? [„Amen”.] Pewnie.

I pocznie syna i nadasz mu imię JEZUS: . . .

279 *Tutaj jest Bóg Ojciec, tutaj jest Bóg Duch Święty, i tutaj jest Bóg Syn, widzicie, to jest trzech Bogów. Biblia tego nie mówi. Tych dwóch musi być tym samym, albo On miał dwóch ojców. Widzicie? On nie może mieć dwóch ojców. Wy to wiecie.*

Więc, ona urodzi syna i oni nadadzą mu imię JEZUS: on bowiem zbawi lud swój z grzechów jego.

Więc to wszystko się stało, aby się wypełniło to, co zostało powiedziane przez Pana, przez proroka, który powiedział,

. . . panna pocznie dziecko i urodzi syna, i nadadzą mu imię Emmanuel, co się interpretuje: Bóg z nami.

280 To jest 1-szy rozdział Mateusza.

281 Mateusz 28:19, tam Jezus powiedział: „Idźcie, chrzćcie w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego”. Jakie jest Imię Ojca, Syna, Ducha Świętego? [Zgromadzenie mówi: „Jezus Chrystus”—wyd.] Jezus Chrystus, oczywiście.

282 Kiedy czytacie jakąś miłosną historię, tam jest napisane: „Odtąd Jan i Maria żyli już szczęśliwie”. Kim jest Jan i Maria? Wróćcie na początek tej historii, a dowiecie się.

283 Jeżeli nie ma takiej rzeczy, nie ma imienia „Ojca, Syna albo Ducha Świętego”, to Kto, Czyje to jest Imię? Wróćcie na początek historii i zobaczcie o Kim On mówił.

284 Piotr, w Dniu Pięćdziesiątnicy, powiedział: „Pokutujcie, każdy z was, i dajcie się ochrzcić w Imię ‘Jezusa Chrystusa’ na odpuszczenie grzechów”. On miał objawienie.

Jan miał objawienie.

285 Jezus *był* tym Objawieniem, On Się przedstawił właśnie w tym miejscu Pisma: „Ja jestem Ten, który był, który jest i który ma przyjść, Wszchemogący”. Fiu! W porządku.

286 Więc, przejdźmy teraz do wiersza 7-mego, szybciotko, żebyśmy mogli jak najszybciej wyjść.

... *Wszchemogący.*

... *pano-... chwała i panowanie na wieki wieków.*
Amen.

I... uczynił nas królami i kapłanami dla Boga... Ojca swojego; i jemu niech będzie chwała i moc na wieki wieków. Amen.

²⁸⁷ Widzicie tam to objawienie, jak To jest objawione? Jak Bóg... Ludzie drapią się po głowie, wrywają sobie włosy i tak dalej, starając się dowiedzieć, kim jest „Ojciec, Syn, Duch Święty”, połączyć tych trzech w jedno.

Nie wrywajcie sobie włosów i nie drapcie się po głowie. Po prostu spójrzcie do góry. Objawienie przychodzi z Góry. I to się zgadza. On to objawi, że to nie jest „Ojciec, Syn i Duch Święty”. To są trzy urzędy, w których żył jeden Bóg.

²⁸⁸ To było w tym urzędzie „Ducha”, przez Niego Samego, z powodu upadku ludzkiej istoty. Potem przygotował Sobie ciało, żył w nim, by oddać Swoją Własną Krew; nie przez seks, tak jak to było w ogrodzie Eden, lecz aby dać to twórcze ciało. I przez to ciało, narodzone z dziewicy, On oddał Krew, która nas uświęciła i uwolniła nas od naszej niewiary, abyśmy wierzyli w Niego. Potem, jeśli to zrobimy, przyjmujemy Go do serca i to jest Bóg w nas; Bóg: Ojciec, Syn i Duch Święty. Widzicie? Tak jak Prorok, Kapłan i Król to jest ta sama rzecz. W porządku.

²⁸⁹ Teraz, wiersz 7-my, tam jest ogłoszenie. To jest ogłoszenie:

Oto przychodzi wśród obłoków; i ujrzy go wszelkie oko, . . . również ci, którzy go przebili: i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi.

²⁹⁰ Och! Ile mamy czasu? To jest piękne miejsce. Możecie darować mi jeszcze trzy- . . . dwadzieścia minut? [Zgromadzenie mówi: „Tak”—wyd.] Możecie? [„Amen”.] W porządku. Więc teraz, jutro . . . Dzisiaj wieczorem spróbujemy uchwycić resztę *Wizji Patmos*, dzisiaj wieczorem. Dziś zamierzamy skończyć na ogłoszeniach.

²⁹¹ Och! Czujecie się dobrze? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Czy miłujecie tę starą Biblię? [„Amen”.] To jest Objawienie. Co, co to jest? Bóg sięga w tej Księdze w dół i zdejmuje zasłonę, mówiąc: „Oto On: Prorok, Kapłan, Król; Ojciec, Syn, Duch Święty; Ten, który był, który jest i który ma przyjść. Wszystkie te rzeczy, To jest Bóg”.

²⁹² Więc odsuńmy teraz tę zasłonę na kilka minut, niech Pan pomoże nam zdjąć zasłonę z naszych oczu. I dostać . . .

Oto przychodzi wśród obłoków; . . .

²⁹³ Więc, w jaki sposób On przychodzi? „Wśród obłoków”. Jakich obłoków? Obłoków chwały. To nie są te burzowe, deszczowe chmury, ale obłoki chwały.

294 Zobaczycie jakim obłokiem On był osłonięty, kiedy Piotr i pozostali widzieli Jego wizję na Górze Przemienienia, obłok Go zacienił. Jego szata jaśniała. On był osłonięty obłokiem, Bożą mocą.

295 Och, dojdziemy do tego tutaj, w tych wiekach kościoła. Mówię wam, to wręcz—wręcz dotyka wnętrza mojej istoty, sama myśl o tym. Jak On przychodzi. . . Gdy widzę dzień, w którym żyjemy, gdzie nic, nie została żadna nadzieja oprócz Jego Przyjścia.

296 Więc, my to zrobimy szybko. Więc, pamiętajcie.

. . . ujrzy go wszelkie oko, . . .

297 Więc, to wtedy nie było Pochwycenie. Było? [Zgromadzenie mówi: „Nie”—wyd.] Widzicie? Nie było Pochwycenie. To nie było Pochwycenie. O czym On mówił? Drugie Przyjście.

. . . a także ci, którzy go przebili: i będą biadać z jego powodu wszystkie plemiona ziemi.

298 Teraz do tego wrócimy i przedstawimy pewną historię. Wróćmy do Zachariasza i weźmy 12 rozdział Zachariasza. Zachariasza. W porządku.

299 „A Pan codziennie dodawał do kościoła tych, którzy mieli być zbawieni”. Jak bardzo jesteśmy wdzięczni za to dobre objawienie Jezusa Chrystusa! Czy nie cieszyacie się z Niego? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Więc, my to wydamy w formie książkowej, tak szybko jak tylko będziemy mogli, dla ludzi, i wy to wtedy dostaniecie, żebyście mogli to czytać w zaciszu swojego pokoju i tak dalej, i osobiście to studiować. W porządku.

300 Zachariasz, Zachariasz, teraz, 12-ty rozdział Zachariasza. I teraz naprawdę chcemy do tego przystąpić z modlitwą. I ja pragnę to zrobić dla Bożej chwały. Więc, Zachariasz 12, zacznijmy od wiersza 9-tego. Słuchajcie teraz uważnie. On mówi o tym Przyjściu. Zachariasz 12, i my zacniemy od 9, od 9-tego wiersza.

I stanie się . . .

Zachariasz prorokuje czterysta osiemdziesiąt siedem lat przed przyjściem Chrystusa.

I stanie się, że w owym dniu będę chciał zniszczyć wszystkie . . . narody, które wyruszyły przeciwko Jerozolimie. (Pomyślcie o tym).

Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jerozolimy wyleję ducha łaski i błagania: wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebili, . . .

301 Więc kiedy Ewangelia wróci do Żydów? Kiedy zakończą się dni pogan, Ewangelia gotowa jest wrócić do Żydów. Och, ja bym mógł, gdybym tylko mógł wam przepowiedzieć coś, co

ma się wydarzyć właśnie tutaj, widzicie, właśnie w tym dniu. Widzicie? To się niedługo stanie. Wejdziemy w to w tym Wieku Kościoła. I ta wielka rzecz, która się niedługo stanie, przejdzie do Objawienia 11 i podniesie tych dwóch proroków, Eliasz i Mojżesz znowu wrócą do Żydów. Jesteśmy na to gotowi. Wszystko układa się w kolejności, po prostu jest gotowe. Przesłanie pogan, tak jak Żydzi przynieśli je poganom, poganie zanoszą je z powrotem Żydom. I przyjdzie Pochwycenie.

³⁰² Więc pamiętajcie, to tutaj przychodzi po ucisku. . . Kościół nie przechodzi przez Ucisk. My o tym wiemy. Biblia tak mówi. Widzicie? W porządku.

³⁰³ Więc, On wyleje na dom Izraela, (co?) tego samego Ducha Świętego, widzicie, po tym, jak Kościół pogan odejdzie.

. . . i wtedy spojrzeli na mnie, na tego, którego przebili, i będą go oplakiwać, jak ktoś, kto oplakuje swojego jedyne go syna, i będą nad nim gorzko biadać, jak gorzko biadają nad pierworodnym.

I w owym dniu będzie . . . wielki płacz w Jerozolimie, . . . i płacz . . . w — w dolinie Megiddo.

I — i będzie płakał kraj, każda rodzina osobno; rodzina domu Dawida osobno, i . . . rodzina domu Natana osobno, i każdy jeden dom osobno; (kiedy zobaczą to, co się stanie, co będzie miało miejsce, kiedy On przyjdzie wśród obłoków chwały, podczas Jego drugiego pojawienia się).

³⁰⁴ I gdy ci Żydzi, którzy Go przebili. . . Wiecie, inne miejsce Pisma mówi, że oni Go zapytają skąd On ma te rany.

On rzekł: „W domu Mojego przyjaciela”.

³⁰⁵ I to nie będzie tylko smutny czas dla Żydów, którzy odrzucili Go jako Mesjasza, ale to będzie smutny czas dla pozostawionych z tyłu pogan, którzy przyjęli. . . którzy Go w tamtym czasie odrzucili jako ich Mesjasza. Będą zawodzić i płakać. Śpiąca panna będzie lamentować. To jest kościół, który nie chciał przyjąć Oleju, tego światła. Było tam dziesięć panien, które wyszły, sami dobrzy ludzie, lecz pięć z nich miało w swych lampach Olej. Ta druga piątka, to byli dobrzy ludzie, dobrzy ludzie, ale nie wzięli Oleju do swoich lamp. „I zostali wyrzuceni do ciemności zewnętrznych, tam gdzie jest płacz, zawodzenie i zgrzytanie zębów”.

³⁰⁶ Tutaj to jest, „Będzie płacz”. Biblia tu mówi: „Będą biadać i ich serce będzie tak złamane, że nawet . . .”

³⁰⁷ Tutaj, podam wam jeszcze coś innego: I Mojżeszowa 45, jeżeli chcecie to otworzyć. Zwróćmy się tam na chwilę i przeczytajmy to również w I Mojżeszowej. . . Myślę o 45-tym rozdziale, I Mojżeszowej. Chciałbym to tutaj podać, Józef daje się poznać swemu—swemu ludowi. I my to weźmiemy tylko po to, żeby

pokazać przedobrazy tego, co będzie miało miejsce w tamtym dniu, potem to połączymy razem.

Wtedy Józef nie mógł się już dłużej powstrzymać przed...tymi, którzy przy nim stali; i zawołał: Wyprowadźcie wszystkich...ode mnie.

³⁰⁸ Więc pamiętajcie, Józef dał się poznać, on zawołał: „Niech wszyscy ode mnie odejdą”.

I nie pozostał przy nim nikt, gdy Józef dał się poznać dla swoich braci.

I głośno zapłakał: i usłyszeli go Egipcjanie oraz dwór faraona. (On musiał krzyknąć.)

Potem Józef rzekł do swoich braci: Ja jestem Józef; czy mój ojciec jeszcze żyje? I jego bracia nie mogli mu odpowiedzieć; ponieważ byli zatrwożeni jego obecnością.

I rzekł Józef do swoich braci: Podejdźcie bliżej... mnie, proszę. I oni podeszli bliżej. I rzekł: Ja jestem Józef, wasz brat, który...którego wy—którego wy sprzedaliście do Egiptu.

Lecz teraz nie bądźcie smutni ani nie róbcie sobie wyrzutów, że wy mnie tu sprzedaliście: ponieważ Bóg posłał mnie przed wami, aby zachować życie. (Och, jakie to jest piękne!)

Bo już dwa lata jest...głód był na ziemi: i...w którym będzie, nie będzie ani orki ani żniwa.

I Bóg posłał mnie przed wami, aby zapewnić wam przetrwanie na ziemi i żeby zachować wasze życie, dając ten wielki ratunek.

³⁰⁹ Pozwólcie, że teraz to wezmę i porównam to z 12-tym rozdziałem Zachariasza, tylko przez chwilę. Więc, my rozumiemy to jako przedobraz. Gdy nauczamy w przedobrazach, wtedy to zawsze dobrze ułożymy, ja tak myślę, w—w przedobrazach.

³¹⁰ Więc Józef, kiedy on się urodził, on był znieawidzony przez swoich braci. Czy to prawda? [Zgromadzenie mówi; „Amen”—wyd.] Więc, ja wam chcę pokazać, że Józef przedstawia Kościół napelniony Duchem. Józef był znieawidzony przez swoich braci. Dlaczego? Ponieważ on był duchowy. Józef nie mógł na to nic poradzić, że widział wizje. Nie mógł na to nic poradzić, że śniły mu się sny, widzicie, i że potrafił wykladać sny. On, to było w nim. Nie mógł okazać niczego innego, niż to, co było w nim. Więc, później jego bracia znieawidzili go bez przyczyny. Lecz jego ojciec go miłował, bo jego ojciec był prorokiem.

³¹¹ Widzicie jak to było z Jezusem? Bóg miłował Swojego Syna. Ale bracia, faryzeusze i saduceusze, nienawidzili Go, ponieważ

On umiał uzdrawiać chorych, przepowiadać rzeczy, oglądać wizje, interpretować. Widzicie co mam na myśli? „Bez przyczyny Go znienawidzili”.

³¹² I co oni zrobili z Józefem? Oni udawali, że on nie żyje i wrzucili go do dołu. Wzięli siedmiokolorową, zakrwawioną szatę, którą jego ojciec. . .

³¹³ W tęczy jest tylko siedem kolorów. A tęcza, my wiemy co, dojdziemy do tego trochę później, myślę, dzisiaj wieczorem. Tęcza nad Nim, nad Jezusem, gdzie „On wglądał jak kamień jaspisowy, sardinos i tęcza”. Tęcza jest przymierzem.

³¹⁴ I nad Józefem było Boże przymierze. Potem oni pomazali jego szatę krwią i zanieśli ją z powrotem do ojca. I został uznany za zmarłego. I. . .

³¹⁵ Lecz on z tego dołu został wyciągnięty i umieszczony w. . . sprzedany faraonowi, komuś w Egipcie i był u generała. I kiedy to zrobili, on, ktoś wobec niego źle postąpił i wtrącono go do więzienia. I on tam prorokował i powiedział dwóm mężom gdzie pójdzie jeden, i gdzie pójdzie drugi; podczaszemu i—i piekarzowi, na podstawie ich snu.

³¹⁶ Później został stamtąd wywyższony, stał się prawą ręką faraona. I nikt nie mógł dotrzeć do faraona, inaczej niż przez Józefa. [Puste miejsce na taśmie—wyd.]

³¹⁷ Patrzcie na to. Więc, ten. . . później Józef został sprzedany Egipcjanom. I, patrzcie, wszystko, czego on dokonał, było przedobrazem Chrystusa. Patrzcie tam, na tego podczaszego i na tego piekarza, obaj mieli sny. I Jezus, On był w Swoim więzieniu. Pamiętajcie, Józef był w więzieniu. I kiedy Jezus był w Swoim więzieniu, (jak?) przybity do krzyża, jeden został zbawiony, i jeden zgubiony. Józef, gdy on był w swoim więzieniu — jeden został uratowany i jeden został stracony.

³¹⁸ I zauważcie, że po tym jak Jezus został zdjęty z krzyża, On został wywyższony aż do Nieba i siedzi po prawicy wielkiego Ducha, Jehowy. „Nikt nie może przyjść do Boga, chyba że przeze Mnie”. Żadne *Zdrowaś Mario*, ani błogosławione *to*, czy błogosławione *tamto*. Lecz przez Jezusa Chrystusa „Jedynego pośrednika, jaki jest pomiędzy Bogiem a ludźmi”, to cenne ciało, w którym Bóg miał wśród nas świątynię, które przyjęło Boże Imię. I Bóg przyjął ludzkie imię. Bóg wziął. . .

³¹⁹ Patrzcie tutaj. Na początku, kiedy Adam. . . Ja się po prostu nie mogę od tego oderwać. Wydaje się, że ktoś gdzieś Tego nie pojmuje. Patrzcie. Na początku. . . Pozwólcie, że pokażę wam coś ponownie. Duch Święty naciska mnie żebym to zrobił. Odchodzę na minutę od mojego tematu. Kiedy do Chwały przyszła pierwsza wieść, że syn, Adam, był zgubiony, czy Bóg posłał Anioła? Czy On posłał syna? Czy On posłał kogokolwiek innego? On Osobiście przyszedł, żeby odkupić Swego zgubionego syna. Alleluja! Bóg nie powierzył tego nikomu innemu, prócz

Siebie. Bóg stał się ciałem i mieszkał pomiędzy nami, i Osobiście odkupił człowieka. To jest . . . „My jesteśmy zbawieni”, mówi Biblia, „Krwią Boga”. Śmiertelny, Bóg był. . . Nieśmiertelny Bóg stał się śmiertelnikiem, aby usunąć grzech, żeby Samemu stać się Barankiem; by wejść do Chwały, zasłonięty, ze Swoją Własną Krwią, przed Nim, za zasłoną.

³²⁰ Więc, Józef tam idzie, do Egiptu. I tam został wywyższony ze swego więzienia, aby być prawą ręką faraona i stał się jego zarządcą. I w dniach Józefa wszystko prosperowało.

³²¹ Więc, kiedy Jezus wróci, nawet pustynia zakwitnie jak róża. On jest Synem powodzenia, typem Józefa.

³²² Oni wrzucili Józefa do . . . Generał miał go w swoim domu; we wszystkim, co on czynił, on prosperował. Oni wtrącili go do więzienia i całe więzienie prosperowało. We wszystkim, co czynili, on prosperował. A kiedy On został wywyższony jako najwyższy, przez faraona, następny po faraonie, wszystko w Egipcie prosperowało bardziej niż wszędzie na świecie.

³²³ Gdy On powróci — na ziemi będzie dobrobyt. Stare pustynie zakwitną i jedzenie będzie wszędzie. I my będziemy mogli usiąść, każdy jeden pod swoim własnym drzewem figowym, śmiać się i radować, i żyć na zawsze w Jego Obecności, gdy On powróci jako Król.

³²⁴ On był Synem człowieczym, Prorokiem. Amen. On był Synem człowieczym, Ofiarą, Kapłanem. On jest Synem człowieczym jako Król, Syn Dawida siedzący na tronie Jego majestatu. Syn człowieczy, On jest za- . . . Bogiem zmanifestowanym jako Syn człowieczy. On zstąpił i stał się człowiekiem, aby usunąć grzechy z tego świata. On stał się człowiekiem jako Prorok. On stał się człowiekiem jako Kapłan. On stał się człowiekiem jako Król; Król Nieba, Król świętych, Wieczny Król; zawsze był Królem, zawsze będzie Królem, Wiecznym Królem.

³²⁵ Więc teraz, zwróćcie uwagę na Józefa. Zanim Józef wyszedł, oni musieli najpierw zadać trąbę. I ludzie krzyczeli: „Zgiąć kolana przed Józefem”. Bez względu na to, co człowiek robił, sprzedawał towar na ulicy, kiedy ta trąba zabrzmiała, on zgiął kolano. Jakiś człowiek właśnie miał wyciągnąć, sięgnąć po pieniadze, ale on zgiął kolano, nadchodził Józef. Och! S- . . . satyryk właśnie miał odegrać akt, i co on robił? On musiał się zatrzymać. „Józef Nadchodzi”. Zabrzmiała trąba.

³²⁶ Pewnego dnia wszystko, nawet czas, się zatrzyma. „Kiedy trąba Boża zabrzmiała, a umarli w Chrystusie powstaną i zajaśnieje Wieczny poranek, jasny i piękny”. Wszystko zegn timer kolano. „Każde kolano się zegn timer i każdy język To wyzna”.

Zacznij teraz. „Grzechy niektórych ludzi idą przed nimi, a niektórych za nimi”.

³²⁷ Lecz teraz, zauważcie co się stało. Jakie to jest chwalebne! Kiedy Józef, później... po tym jak poślubił poganę, otrzymał rodzinę, Efraima i Manassesę, swoich synów. Czy zwróciliście uwagę na koniec? Kiedy Józef... Jakub zaczął błogosławić Efraima i Manassesę. Kiedy zaczął wyciągać ręce, on ustawił Efraima po prawej stronie, a Manassesę po lewej, aby błogosławieństwo prawej ręki spoczęło na najstarszym. Lecz kiedy zaczął się modlić, skrzyżował ręce i prawą ręką pobłogosławił młodszego, zamiast tego, który był po prawej stronie.

³²⁸ I Józef powiedział: „Nie tak, Ojcze”. Powiedział: „Udzielilesz błogosławieństwa Manassesowi zamiast Efraimowi”.

A on rzekł: „Bóg skrzyżował moje ręce”.

³²⁹ Co? Z Żydów, tych starszych, pierwotnie wybranych przez Boga, poprzez Krzyż, błogosławieństwo wróciło na pogan, by przyprowadzić Oblubienicę. Błogosławieństwo przeszło przez Krzyż z Żydów na pogan. Odrzucili, oni odrzucili Krzyż, dlatego On wziął Oblubienicę z pogan.

³³⁰ Więc, kiedy Józef, przedtem, kiedy był... usłyszał o swoich braciach, którzy... Oni byli poza społecznością przez wiele lat, Żydzi.

³³¹ Teraz uważajcie. My teraz wracamy do Zachariasza, gdzie oni płaczą, lamentują i płaczą. Nawet rodziny oddzieliła się od innych rodzin, wyjdą i powiedzą: „Jak my to zrobiliśmy? Jak my to w ogóle mogliśmy zrobić?”. Potem powiedzą: „Skąd masz te rany, ślady na Twoich rękach?”. Właśnie ci, którzy Go przebili. „On przyjdzie na obłokach. I oni Go zobaczą, właśnie ci, którzy Go przebili. I każdy dom będzie płakał i oni będą lamentować”. Nie będą wiedzieć co mają zrobić.

³³² I kiedy Józef... Znacie tę historię. Kiedy zobaczył swoich braci i udawał, że nie umie mówić po hebrajsku, on wziął tłumacza żeby go tłumaczył. I on udawał, że nie umie mówić po hebrajsku; ale on chciał coś sprawdzić. I kiedy w końcu, pewnego dnia, oni przyprowadzili jego małego brata, zauważyliście? Czy to był Benjamin, który rozpałił duszę Józefa?

³³³ Co dzisiaj rozpałi Jego duszę, naszego Józefa, Jezusa? Ten młody kościół, który był aż tam, w Iranie, który zachowywał Boże przykazania. I to są nowonarodzeni ludzie, którzy zgromadzili się w Palestynie i na nowo to odrestaurowali. Ta sześcioramienna Gwiazda Dawida, najstarsza flaga świata, naród, który narodził się w ostatnich kilku latach. To jest Izrael.

Narody się kruszą, Izrael się budzi,
Prawdziwie Biblijny to znak;
Dni pogan zliczone, strachem obciążone;
Z wygnania wrócimy i tak.

Odkupienia Dzień zbliża się,
Drży całej ludzkości serce; (Zobaczcie tylko,
oni wszyscy stali się neurotykami.).
Bądźcie pełni Ducha, miejcie lampy czyste,
Spójrz w górę, twój dzień zbliża się.

Prorocy powstają, Prawdy się zapierają,
Że Jezus to jedyny Bóg;
(Chwała! Ale Objawienie przyszło.)
Pójdziemy w ślad apostołów. (Dokładnie tak
jak oni.)

Bo Dzień Odkupienia jest tuż,
Drży całej ludzkości serce;
Bądźcie pełni Ducha, miejcie lampy czyste,
Spójrz w górę, twój dzień zbliża się.

³³⁴ Och! Och, Józef zobaczył, że tam stoi mały Beniamin!
To jest jego braciszek. Widzicie teraz małego Beniamina,
tam...?...dalej, który tam stoi? Plemiona ziemi, żydowskie,
wracają tam z powrotem, tam będzie ich sto czterdzieści
cztery tysiące, będą tam stali, by przyjąć Chrystusa, kiedy
zobaczą jak On Przychodzi. Oni powiedzą: „Oto nasz Bóg, na
Którego czekaliśmy”. Potem oni zobaczą przebitego... „Gdzie
to się stało?”

On powie: „W domu Mojego przyjaciela”.

³³⁵ I oni będą lamentować i oni będą płakać. I każda rodzina,
plemiona Dawida i Naftalego, wszystkie się rozdziela, każda
rodzina, i będą w środku płakać, kiedy zobaczą Jego, stojącego
na powietrzu, Tego którego przebili.

³³⁶ Jakie będzie Jego przesłanie? Patrzenie, co Józef powiedział.
Gdy on powiedział...

³³⁷ Patrzenie na inną rzecz. Gdy Józef przyprowadził te dzieci do
siebie, spojrzął na nie, zobaczył małego Beniamina. Zobaczył
Efraima, widział tam pozostałych, Gada i wszystkich. I tych
dwanaście szczepów, tych dziesięć szczepów stało przed nim. On
widział ich wszystkich, jak tam stali. On wiedział, że to byli
jego bracia. I on spojrzął wprost na małego Beniamina, jego
głos zaczął się załamywać. On wiedział, że to są swoi. Co on
powiedział? „Niech wszyscy mnie opuszczą”. Co się stało z jego
żoną i dziećmi? Oni udali się do pałacu.

³³⁸ Dokąd Kościół z pogan pójdzie w czasie Pochwycenia? Do
Pałacu. Oblubienica, Alleluja, Oblubienica zostanie zabrana z
ziemi w Pochwyceniu. Potem, kiedy On wraca, Jego Oblubienicy
tam nie ma, gdy On daje Sie poznać Swoim braciom, Żydom, tym,
którzy Go przebili, tym, którzy Go odrzucili.

³³⁹ Lecz jego żona i jego umiłowani, jego bliscy przyjaciele tutaj,
jego—jego bliscy, posłani przez Boga towarzysze, byli w świątyni.
I gdy on spojrział, powiedział że oni byli... Oni nie wiedzieli.

Oni powiedzieli: „Och ten wielki książe!”. Oni zaczęli mówić pomiędzy sobą, och, o tym co oni zrobili.

³⁴⁰ Myślę, że to był Efraim, albo nie Efraim, lecz zapomniałem który to był, który—który powiedział: „Cóż, nie powinniśmy byli zabijać naszego brata, Józefa”. Powiedział: „Widzicie, teraz mamy zapłatę”, Ruben, Ruben powiedział: „Nie powinniśmy byli zabijać naszego brata”, powiedział: „bo, widzicie, teraz mamy zapłatę za to, co zrobiliśmy”.

³⁴¹ A Józef tam stał; oni nie pomyśleli, że on rozumie hebrajski. Lecz on to wiedział.

³⁴² Niektórzy myślą, że nie umie mówić. . . rozumie mówienia na językach, lecz On na ten temat wie wszystko. Tak, On wie. Pogańskie królestwo zaczęło się mówieniem językami i wykładaniem, ta głowa ze złota (pierwsza głowa), zanim to upadło. Co zakończyło ten pierwszy okres pogan? Napis w nieznanym językach na ścianie i człowiek, który mógł to zinterpretować, i powiedzieć czym to było. To kończy się w ten sam sposób. Amen. Zaczyna się i kończy w ten sam sposób.

³⁴³ Oni myśleli, że On nie rozumiał tych języków, w których oni mówili, lecz on je znał. Powiedzieli: „Widzicie co teraz mamy?”

I wtedy Józef zobaczył, że oni żałują tego, co zrobili.

³⁴⁴ Więc On widzi ich żal i skruczę za to, że Go odrzucili, więc Jemu teraz zbiera się na płacz. On jest gotowy kazać odejść Swojemu Kościołowi z ziemi, zabrać Go do Chwały. Później powróci i wtedy wszystkie plemiona ziemi będą płakać.

³⁴⁵ Co oni uczynili? Ruben i oni wszyscy zaczęli płakać, powiedzieli: „Och! Och!” Przestraszyli się i powiedzieli: „To jest on. Teraz wiemy, że za to dostaniemy. On teraz nas zabije. Więc, on. . . Wiemy, że teraz zostaniemy zgładzeni, bo to jest Józef, który tak długo był daleko od nas. To jest Józef, nasz brat, my teraz naprawdę dostaniemy za to”.

³⁴⁶ On rzekł: „Nie róbcie sobie wyrzutów. Bóg to uczynił aby zachować życie”.

³⁴⁷ Co Bóg uczynił? Dlaczego Żydzi odrzucili Jezusa? To było dla nas, pogan, to było dla ludzi, których On wywołał dla Swojego Imienia, Bóg to uczynił, aby zachować życie pogańskiego Kościoła, Oblubienicy.

³⁴⁸ Będą rozpaczać wszystkie plemiona, które Go odrzuciły. Będą się ukrywać w jaskiniach, skałach i tak dalej, mówić: „Góry, padnijcie na nas, przykryjcie nas”. Oni To odrzucili, Jego. Wszystkie plemiona ziemi będą płakały z Jego powodu. I każda rodzina w Izraelu podzieli się. Rodziny oddzielią się jedna od drugiej i będą mówić: „Dlaczego my to zrobiliśmy? Jak do tego doszło, że my Go odrzuciliśmy? Jak? On tam stoi. Oto jest Bóg, na Którego czekaliśmy. I On tam jest, ze śladami gwoździ na rękach, i my to zrobiliśmy”.

349 To jest dokładnie to, co tamci bracia wtedy tam powiedzieli, kiedy wrócili i powiedzieli: „To jest Józef, którego sprzedaliśmy”.

On powiedział: „Ja jestem Józef, wasz brat, którego sprzedaliście do Egiptu”.

350 „Och!” Oni się przestraszyli. I oni płakali i lamentowali, robili sobie wyrzuty: „Co mamy zrobić?”

351 On rzekł: „Nie róbcie sobie wyrzutów, bo Bóg to wszystko uczynił. Bóg posłał mnie wcześniej”.

352 Bóg stworzył wszystkich ludzi; białych ludzi, czarnych ludzi, brązowych ludzi, żółtych ludzi, każdego człowieka. Bóg stworzył każdego człowieka. On stworzył pogan, stworzył Żydów. On stworzył wszystkich. To wszystko jest dla Jego chwały. I Żydzi musieli zostać odrzuceni, aby przyjęto Oblubienicę z pogan.

353 Z tego powodu mamy te wszystkie przedobrazy. Więc Oblubienica z pogan i Jej nasienie z Nią, ten wspaniały Kościół zielonoświątkowy obmyty Krwią Baranka, z całą mocą zmartwychwstania żyjącą w nich, pewnego dnia powstanie w Pochwyceniu (w jednej chwili, w oka mgnieniu), by pójść i być w Obecności Jezusa, gdy On powróci (i każe wszystkim odejść), by dać Się poznać Swoim braciom.

354 Patrzcie co Pismo tutaj mówi, na zakończenie. Och!

Oto przychodzi wśród obłoków; i ujrzy go wszelkie oko, (on teraz mówi o drugim Przyjściu, nie o Pochwyceniu), a także ci, którzy Go przebili: . . .

355 Rozdział 7-my, wiersz 1-szy... Albo 7-my wiersz 1-go rozdziału.

. . . i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy Go przebili: i wszystkie plemiona ziemi będą płakać z jego powodu. Tak jest, Amen.

356 Później On podaje ten wspaniały cytat. Kim On jest? Kim jest Ten, którego oni wychodzą szukać?

Ja jestem Alfa i Omega, Ja jestem A i Z, (greckie A i Z, grecki alfabet) . . .

357 Dzieje 2:36, . . . Piotr powiedział: „Nie ma innego imienia danego pod Niebem, przez które człowiek może być zbawiony”. Albo nie, przepraszam; nie to zacytowałem. On powiedział: „Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że Bóg uczynił tego samego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem jak Chrystusem”.

358 Jan 14:7 i 12, Tomasz powiedział: „Panie, pokaż nam Ojca i to nam wystarczy”.

359 Odpowiedział: „Tak długo jestem z wami i nie poznajesz mnie?” Powiedział: „Ten kto Mnie widział, widział Ojca.

Dlaczego mówisz: 'Pokaż mi Ojca'? Ja i Mój Ojciec jesteśmy Jedno”.

³⁶⁰ Kiedyś to komuś powiedziałem. Ta pani powiedziała: „Chwileczkę, panie Branham”. Rzekła: „Ty i twoja żona też jesteście jedno”.

Ja mówię: „Ale nie w ten sposób”.

Ona na to: „Proszę wybaczyć”.

Ja powiedziałem: „Czy pani mnie widzi?”

Powiedziała: „Tak”.

Ja rzekłem: „Czy pani widzi moją żonę?”

Odpowiedziała: „Nie”.

³⁶¹ Ja powiedziałem: „Więc, z Nimi jest inaczej. On powiedział: 'Kiedy widzieliście Mnie, widzieliście Ojca'”. Więc to wtedy wystarczyło.

³⁶² Więc w Ewangelii Świętego Jana, albo w Pierwszym Jana 5:7 do 8, to dla was, którzy notujecie. Pierwszy Jana 5:7 do 8, Biblia tak mówi. Narrator, ten sam człowiek, który napisał to Objawienie, które dał mu Jezus, on powiedział: „Jest trzech, którzy składają świadectwo w Niebie: Ojciec, Słowo (Słowo jest Synem). . . Ojciec, Słowo i Duch Święty, i ci trzej są jednym. Jest trzech, którzy składają świadectwo na ziemi: woda, Krew i Duch, a oni zgadzają się; nie są jedno, ale zgadzają się w jednym”.

³⁶³ Nie możecie mieć Ojca, nie mając Syna. Nie możecie mieć Ojca czy Syna, nie mając Ducha Świętego. Prawda. Lecz wy. . . I woda, Krew i Duch, to są elementy potrzebne by wejść do Jego Ciała.

³⁶⁴ Gdy mają miejsce naturalne narodziny, jaka jest pierwsza rzecz, która się dzieje, kiedy kobieta rodzi dziecko? Pierwszą rzeczą jest woda. Drugą rzeczą jest krew. Prawda? Następną rzeczą jest duch. Dziecko łapie oddech i zaczyna oddychać. Woda, krew i duch składają się na naturalne narodzenie.

³⁶⁵ Tak samo duchowe Narodzenie. Chrzt wodny w Imię Jezusa Chrystusa; usprawiedliwienie przez wiarę, wiara w Pana Jezusa Chrystusa. Woda! Co jest następne? Krew; uświęcenie, oczyszczenie, wydostawanie się.

³⁶⁶ Właśnie w tym wy, nazarejczycy, zawiedliście; posunęliście się tylko dotąd i dalej już nie poszliście. To naczynie jest poświęcone na ołtarzu, gotowe do służby, ale nie w służbie. „Błogosławieni są ci”, błogosławieństwa, „którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą napełnieni”. To naczynie jest uświęcone. To prawda.

³⁶⁷ Tak samo jak panna. Słowo *panna* oznacza „czysta, święta, niezanieczyszczona, poświęcona”. Pięć miało olej, a pięć nie miało; pięć było napełnionych, a inne zostały przy uświęceniu.

„Czy przyjęliście Ducha Świętego *odkąd* uwierzyliście”, wy baptyści, prezbiterianie?

„Nie wiedzieliśmy, że jest jakiś Duch Święty”.

„Więc, jak zostaliście ochrzczeni?” A-ha.

368 Po tym jak oni byli już zbawieni i uświęceni, on potem włożył na nich ręce i oni zostali napełnieni Duchem Świętym. Prawda.

369 Woda, Krew, Duch! Jezus przyszedł by obmyć, żeby oczyścić, i aby poświęcić Kościół, by On mógł przyjść i żyć w nim. Przez Swoją Własną Krew; On oddał Swoją Własną, narodzoną z Boga, Krew, aby nas mógł oczyścić z naszego seksualnego narodzenia i dać nam poświęcone, święte naczynie, żeby On Sam mógł przyjść.

370 „Jeszcze chwila i świat nie będzie Mnie więcej widzieć; lecz wy będziecie Mnie widzieć, bo Ja”, zaimek osobowy, „będę z wami, nawet w was, aż do skończenia wszechrzeczy”. Amen. „Przez cały czas będę z wami i w was. Dzieła, które Ja czynię, wy będziecie czynić także. Te znaki będą towarzyszyły tym, którzy wierzą”. Bóg w Kościele! O, ludzie! Bóstwo! „Trzech składa świadectwo w Niebie: Ojciec, Słowo (Syn), Duch Święty. Oni są Jedno”.

371 Więc, możesz być zbawiony nie będąc uświęcony. Możesz być uświęcony nie mając Ducha Świętego; prawda, uświęcony duch, bez napełnienia. Uświęcenie serca, oczyszczenie serca, bez napełnienia go czymś. To jest to, co On powiedział: „Gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, chodzi po miejscach bezwodnych. Wraca, znajduje swój dom cały przyozdobiony i wchodzi do środka. Ostatni stan tej osoby jest wiele razy, siedem razy, gorszy niż na początku”.

372 Właśnie to stało się z wami, pielgrzymi świętości, nazarejczy, i tak dalej. Wy to przyjęliście. I kiedy Duch Święty przyszedł, zaczął mówić językami, czynić znaki i cuda, wy nazwaliście to „diabłem” i bluźniliście Bożym dziełom, nazywaliście to „czymś nieczystym”. I widziacie dokąd wasz kościół doszedł? Wyjdźcie z niej! Nadeszła godzina, gdy Objawienie Jezusa Chrystusa jest nauczane, Bóg objawiony w mocy Jego manifestacji Ducha Świętego. Amen. Dzień odkupienia jest blisko.

373 Więc, Bóstwo w Nim, Pierwszy Tymoteusza 3:16.

*...bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności:
bo Bóg został zmanifestowany w ciebie...ukazał się aniołom, ...uwierzono w niego na świecie, został przyjęty w górze, do chwały.*

374 Och, i tak dalej, i tak dalej. Lecz gdzie my teraz jesteśmy? Na końcu 8-go wiersza.

375 Dzisiaj wieczorem zaczynamy 9-ty wiersz, *Wizja Patmos*. Och, tam są dla nas przygotowane wspaniałe rzeczy. Czy wy Go miłujecie? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.]

Miłuję Go, miłuję Go
Bo On wpierw umiłował mnie
I wykupił kupił zbawienie me
Na Golgocie.

376 Czynicie to naprawdę? Czy Bóg dał ci Się poznać, objawił, że On jest Synem Bożym, Jezusem Chrystusem, Bogiem zmanifestowanym w ciele, aby usunąć grzech? On Się objawia w tych ostatecznych dniach w Swoich kościołach, daje Się poznać.

377 Więc, właśnie te rzeczy, które mają miejsce w Kościele, przyjrzyjcie się i zobaczcie na końcu tego Przesłania, czy Biblia nie mówi, że te rzeczy mają mieć miejsce, dokładnie tak. Zobaczcie czy dokładnie tak nie było w Wieku efeskim i pergamońskim, tiatyńskim, i tak dalej, w każdym wieku.

378 Mówi co Luter miał robić, co Wesley miał robić. I jak denominacja zielonoświątkowa wejdzie w laodycejski, letni stan, lecz pośród tego wszystkiego On miał pociągnąć swój lud. Tak jest. Dokładnie tak. Jesteśmy na końcu. Och, tak się cieszyć! Och, widziałem samego siebie jak się wyrывam, patrzę na moich przyjaciół i tak dalej, i widzę świat, i—i w jakim on jest chaosie, a potem myślę, że Przyjście Pana się zbliża. Jesteśmy na końcu tego wieku.

379 Serca ludzi zawodzą ze strachu. Wszędzie, każdy, alarmuje się przez radio, cały czas: „Przygotujcie się do nalotu. Weźcie ze sobą *to*, weźcie ze sobą *tamto* i zejdźcie do piwnicy”. Jak chcecie się przed tym ukryć? Przed tym się nie da ukryć. Więc, to pójdzie czterdzieści pięć metrów w głąb ziemi i na dwieście czterdzieści kilometrów kwadratowych. Więc, ten wstrząs by . . . Gdyby to spadło tutaj, Indianapolis zostałoby przez to zrównane z ziemią. Więc, to rozerwałoby Indianapolis na kawałki, gdyby to spadło właśnie tutaj, w Louisville, widzicie, jedna z nich. Trudno powiedzieć co oni mają oprócz tego.

380 I, patrzcie, niewiele trzeba. Wicie, nie musi tego robić Rosja. Kuba to może zrobić. Z każdego małego miejsca, małego miejsca wielkości Alcatraz, gdzieś tam, można to zrobić, zasięg na cały świat. Jest tylko jedna rzecz, którą musisz zrobić — ustawić to i pociągnąć za jedną linę. Nie trzeba żadnej armii. Potrzebny jest tylko jeden fanatyk w rękach diabła, żeby to zrobić. To jest dokładnie prawda. On by to zrobił i wtedy jest koniec wszystkiego. Wtedy jest po wszystkim.

381 Lecz, och, pozwólcie że wam powiem tę błogosławioną rzecz. Kiedy widzimy, że to jest tak blisko, widzimy że to może stać się przed nastaniem dnia. Pamiętajcie, że Kościół odejdzie do domu zanim się to stanie. Wcześniej ma miejsce Pochwycenie.

³⁸² Więc, żebyście nie wpadli w zamieszanie, pamiętajcie, Jezus powiedział: „Tak jak było w dniach Noego, tak jak było w dniach Lota”. Pamiętajcie, zanim spadł jakikolwiek deszcz, Noe był w arce. Widzicie? Noe był w arce. On został przez to przeniesiony. I teraz, Noe symbolizował Żydów. Lecz Enoch odszedł do domu nie umierając. A kiedy Noe widział odchodzącego Enocha, to wiedział, że nadszedł czas zacząć tę arkę. Tak jest. To był znak dla Noego, kiedy Enoch odszedł do domu. I jak tylko Kościół z pogan zostaje zabrany, On wtedy daje Się poznać Izraelowi. Widzicie? Tak jest.

³⁸³ Pamiętajcie, w dniach Lota, jak powiedział Jezus, zanim jeden płomyczek ognia dotknął ziemię, ten Anioł powiedział: „Pośpieszcie się. Śpieszcie się. Uciekajcie stąd, bo nie mogę nic uczynić dopóki stąd nie pójdziecie”. Zanim spadł jakikolwiek ogień, Lot ze swoją rodziną wyszli i odeszli. Więc, Pochwylenie będzie zanim nastanie Ucisk.

³⁸⁴ Ucisk, wielu ludzi ma to zupełnie pomieszane. W tym tygodniu, jeżeli Pan powoli, z pomocą Pana, my to wyprostujemy. Pamiętajcie, wy wyglądacie tego Okresu Ucisku, to było, jeśli to przyłożycie do Biblii, to były dni Utrapienia Jakubowego, widzicie, kiedy on był trapiiony. To nie miało nic wspólnego z poganami. Poganie nie mają z tym nic wspólnego. W Biblii nie ma na to żadnego przedobrazu. Kościół z pogan jest Pochwycony.

³⁸⁵ I wy oczekujecie, że „woda zamieni się w krew” i tego typu rzeczy. To przechodzi na nowo do Izraela, z powrotem tam, przez Mojżesza i Eliasza, gdy ci powrócą. Eliasz powraca po raz czwarty w duchu. Żaden z nich nie był martwy.

³⁸⁶ Albo, ten...Mojżesz umarł; oni nie wiedzieli gdzie on był pochowany. On z pewnością musiał powstać gdzieś w międzyczasie, ponieważ na Górze Przemienienia, on tam był, mówił do Jezusa. Prawda? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.] Widzicie?

³⁸⁷ Więc oni wrócą i zostaną zabici, i będą leżeć na ulicy, duchowo zwanej „Sodomą”, tam, gdzie nasz Pan został ukrzyżowany, Jerozolima. Oni będą głosić do Żydów, i uderzą w ziemię, zamkną niebiosy i tak dalej, podobne rzeczy. I koniec usługi pogan, to pociągnie i połączy się z tym, i poganie odejdą do domu, a ta usługa pójdzie dalej. I nastąpi zagłada wszystkich rzeczy. Zapadnie się dwie trzecie ziemi i wszystko inne. Kiedy te martwe ciała będą leżały na ulicach przez trzy dni, patrzcie jak to było.

³⁸⁸ Patrzcie na te zdjęcia, które otrzymałem z Ameryki Południowej, jak tam zabili tego misjonarza zielonoświątkowego i jego żonę, leżą na ulicy, on i jego dwoje małych dzieci. Mała dziewczynka, i jej mały brzuszek *taki* nabrzmiały. Oni ich nawet nie pochowali. Przechodzili i tak na nich pluli przez trzy czy

cztery dni. Brat Kopp zrobił to zdjęcie. Mam to w domu, widzicie jak oni postępują.

³⁸⁹ Później posyłają sobie nawzajem prezenty. Zobaczcie jakie są tego przedobrazy w Biblii, widzicie jaki kościół zamierza to zrobić. Tak jest, to jest tuż, i to się właśnie teraz wkrada jak wąż, tak sprytnie jak tylko może, to jest właśnie teraz znakiem tych rzeczy.

³⁹⁰ Patrzcie na to proctwo, które Pan dał mi w '33, jak to się miało stać, „Pozwolą kobietom głosować. Głosując, one miały wybrać niewłaściwą osobę”. Miało być siedem rzeczy, i pięć z nich już się wydarzyło. Następną rzeczą była wielka kobieta, kościół, moc, lub coś takiego, która miała przejąć władzę w Stanach Zjednoczonych i panować. Potem widziałem je, jak one legły niczym popiół, kiedy nastąpił koniec. To był czas końca.

³⁹¹ Zostało powiedziane: „Będą mieć takie urządzenie, które potrafi jeździć. Nie będzie tam potrzebny żaden kierowca”. Właśnie to udoskonalili. Zostało powiedziane, że jedenaście lat . . .

³⁹² Duch Święty mi to powiedział. Tutaj to jest na papierze. Nie możesz . . . Temu nie można zaprzeczyć. Tutaj to jest na papierze, tak jak powiedział Duch Święty.

³⁹³ Jedenaście lat przed zbudowaniem Linii Maginota, ja powiedziałem: „Niemcy . . . Ameryka po prostu . . . Prezydent Roosevelt będzie największym lajdakiem z nich wszystkich”. I tak jest. Był.

³⁹⁴ Ja nie chcę ranić uczuć demokratów, ale ja wam to mówię. Teraz nie chodzi o demokratów, ani o republikanów. Chodzi o Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, o którym my mówimy. Ja nie jestem ani demokratą, ani republikaninem. Ja jestem chrześcijaninem. Więc, wtedy, oni, cokolwiek to było, lecz wy to tam widzicie.

³⁹⁵ I patrzcie tutaj, na inny dzień, jeżeli chcecie zobaczyć jaka to jest banda zdrajców. Oni biorą te maszyny i tak je ustawiają, że za każdym razem, gdy zagłosujesz na pana Nixona, będziesz w tym samym czasie głosował na tego drugiego gościa. Ed- . . . J. Edgar Hoover zdemaskował te maszyny. Ilu z was czytało o tym? Ależ, z pewnością, to ukazało się we wszystkich gazetach, wiadomościach i wszędzie. Widzicie gdzie my się znajdujemy?

³⁹⁶ Nie ma nic uczciwego, nic oprócz Chrystusa. Amen. Och, ta błogosławiona stara Księga! To jest To. To jest Jedyna rzecz, która ci powie kim jesteś, skąd się wzięłeś i dokąd idziesz (Tak, panowie.), to ta błogosławiona stara Księga, och, to sprawia, że Go miłuję. A wy? [Zgromadzenie mówi: „Amen”—wyd.]

Ja wierzę w Ojca i w Syna też,
 W Ducha Świętego, tych trzech Jednym jest;
 Diabeł się boi, lecz ty budzisz się;
 Wiara w Jehowę zatrzęsie nim też.

³⁹⁷ Amen. Jaki wielki dzień mamy teraz przed sobą, przyjaciele! „Objawienie Jezusa Chrystusa, które Bóg dał Jego aniołowi, który przyszedł i poświadczył to Janowi, aby to było wiadome przez wszystkie Wieki Kościoła, ta rzecz, która jest dla nas przygotowana”.

³⁹⁸ Niechby Pan nas teraz błogosławił, gdy powstajemy na nasze nogi. I ten, kto dzisiaj gra na pianinie, niech dla nas teraz zagra, jeśli może: *Weź Ze Sobą Imię Jezus*.

³⁹⁹ Teraz słuchajcie. Nie ma wątpliwości, że dzisiejszego poranka są w tej świątyni pomiędzy nami jacyś obcy. Chciałbym żebyście im podali ręce. Zabierzcie ich ze sobą do domu i tak dalej. I sprawcie żeby każdy czuł się mile widziany. Chcę żeby każdy to na pewno zrobił.

⁴⁰⁰ I pamiętajcie, nabożeństwo zacznie się o godzinie siódmej, dzisiaj wieczorem. I o siódmej trzydzieści ja będę mówił o *Wizji Patmos*. Jutro wieczorem, jak Pan pozwoli, będę mówił o pierwszym wieku kościoła, Efeski Wiek Kościoła.

⁴⁰¹ Teraz zaśpiewamy: *Weź Ze Sobą Imię Jezus*, to jest nasza krótka pieśń na opuszczenie kaplicy. I niech teraz wszyscy śpiewają. W porządku.

Weź ze sobą Imię Jezus,
 Dziecko smutku, dziecko trosk;
 Ono radość ci przyniesie,
 Weź, na każdy życia krok.

Cenne Imię, O, jak słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość Nieba;
 Cenne Imię, O, jak słodkie!
 Nadzieja ziemi i radość Nieba.

⁴⁰² Więc, zanim zaśpiewamy następną zwrotkę, chcę żeby metodyści, baptyści, zielonoświątkowcy, katolicy, nazarejczycy, pielgrzymi świętości, żebyśmy się wszyscy po prostu odwrócili i podali rękę komuś, kto jest przed wami, obok was i z tyłu za wami, powiedz: „Chrześcijański pielgrzymie, przyjacielu, cieszę się, że tutaj jesteś dzisiaj rano. Cieszę się, że mogę mieć z tobą społeczność wokół Bożych spraw. Wiem, że mieliśmy wspólny czas. Mam nadzieję, że dziś wieczorem znów cię tu zobaczę”. Powiedzcie coś takiego, gdy podajecie ręce ludziom z przodu, z tyłu i wokół was.

Przed Jezusem się kłaniamy,

Do zobaczenia wieczorem, Bracie Neville. Do zobaczenia wieczorem.

...stóp

Królem królów Go nazwiemy,
Gdy pielgrzymka minie już.

O, cenne Imię, O, jak słodkie!
Nadzieja ziemi i radość Nieba;
Cenne Imię, O, jak słodkie!
Nadzieja ziemi i radość Nieba.

Aż się znów! Aż się znów!
Aż zejdziemy się u Zbawcy stóp; (aż się znów,
Aż się znów! Aż się znów!
Z Bogiem bądźcie aż się zejdzim znów!

Teraz pochylmy nasze głowy:

Aż się znów! Aż się znów!



OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSZTUSA

To Przesłanie Brata Williama Marriona Branhama, zostało pierwotnie wygłoszone w języku angielskim w niedzielę rano, dnia 4 grudnia 1960, w Kaplicy Branhama, w Jeffersonville, Indiana, U.S.A. Zostało ono przepisane z nagrania na taśmie magnetofonowej i wydrukowane w pełnym brzmieniu w języku angielskim. Niniejszy polski przekład został wydrukowany i jest rozpowszechniany przez Voice Of God Recordings.

POLISH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informacja o prawach autorskich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta może być wydrukowana na domowej drukarce, do użytku osobistego. Może być również bezpłatnie rozdawana jako narzędzie do szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. Książka nie może być sprzedawana, powielana na dużą skalę, zamieszczana na stronach internetowych, umieszczana w systemach wyszukiwania, tłumaczona na inne języki, ani wykorzystywana do pozyskiwania środków finansowych bez pisemnej zgody Voice Of God Recordings®.

W celu uzyskania dalszych informacji lub otrzymania innych dostępnych materiałów, prosimy o kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org